

Entrevistes a: Maria Vidal, Guillem Monserrat, Juan Miguel Puigserver, Julià Ballester

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 8, Núm. 68 • Març 95 • 225 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

MAJOR
VIATGES

Tours

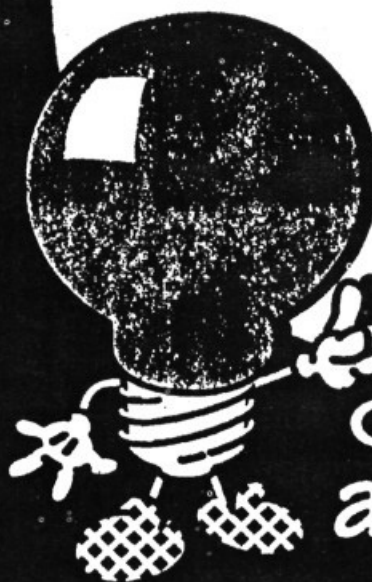
*Tot un Món
per viatjar*

- Bitllets d'avió i vaixell, naiconal i internacional
- Reserva d'habitacions d'hotel a tot el món
- Lloguer de cotxes
- Excursions
- Grups 3a. edat
- Viatges organitzats, individuals i col·lectius

**NO HO DUBTI, SEMPRE HI HA UNA OFERTA
AL DESTÍ QUE VULGUI**

Carrer Major, 8 • Tel. 58.24.00 • Fax. 58.11.60 • 07260 FELANITX

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

**CANVI
a 220V**

**Informi's:
(cridada gratuïta)**

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem	5
Cartes dels lectors	6
Centre de Salut: avanç o retrocés?	7
Rueta al Col·legi Joan Veny i Clar	8
Sant Blai informa	9
Conferència sobre l'arquitectura...	11
Esquema comparatiu dels...	12
Notícies Breus	14
Els Missioners hi són sempre	16
Fem una volta per la vila	18
El punt verd a l'escorxador	21
Conversa amb...	22
Han de fer deures a casa...	24
La intolerància i les dones	25
Sota el Sol i la La Lluna	26
Notícies de Partits	28
Notes d'Església	29
Entrevista a Julià Ballester	30
Club Esportiu de Pesca Campos	32
Entrevista amb Joan Miquel P.	33
Escacs	34

Llei electoral, ara, per a què?

Certament, les preocupacions dels campaners, les nostres preocupacions, també les de Ressor, estan sobre tot enfilades a l'agulla de la nostra economia, de la contribució, el lloguer, els impostos de Madrid, els robatoris, la llet (mallorquina o no, aquesta és una altra), els preus de plaça, la plaça que no existeix, l'insititut dels fills (que tampoc existeix), i tantes i tantes altres coses que tots sabem i palпам.

Ja és ben hora que qualcú expliqui als mallorquins i, òbviament, als campaners, què està fent pel seu benestar i pel seu progrés, el nostre Parlament, tot un "Congrés" de 59 Diputats de Balears.

Quan un poble veu que li parlen de llibertat d'empresa i veu que el mateix Govern subvenciona una empresa i la compra i s'hi deixa milions per acabar sense cap millora pels pagesos, realment no entén què dimonis fa el "seu" govern.

Quan un veu que el Govern Balear ben poc defensa la llengua que ell parla, cada dia, i veu que segueix havent-hi problemes amb els "estaments" oficials per escriure o parlar en mallorquí, pot pensar que no s'han conegut gaire "ses autonomies".

Quan un veu que de l'Ajuntament t'envien al Consell, del Consell a la Conselleria, i de la Conselleria al SECONA o ICONA, a SEMILLA, al SERPREISAL, a l'IBASAN o al Ministeri de Madrid perquè ja se sap "això ve d'Europa o de Brussel·les", pot pensar que estan jugant de mala manera amb ell, els seus i la seva butxaca.

Tot això no té ni raó d'ésser ni justificació que valgui. I, desenganau-vos Senyors del Govern, no trobareu millors pacients i més respectuosos ciutadans que els de la Part Forana, els de poble, vaja. Per contra, els maltractau, no els informau, els deixau de banda i no els defensau.

Pensam que això no té remei, i en té. Sí. Millor control del Parlament, més participació real de tots en la política. I informació de tots per anar allà on faci falta, o als tribunals si se'ns desprecien els nostres drets.

La reforma de la llei electoral que suposa eliminar partits petits i, deixar de banda aquells 10 o 15.000 vots de gent que no vota els grans partits, és un fet gravíssim contra els mallorquins, contra el seu parer, contra la proporcionalitat democràtica i justa. Ja només manca dir quins partits es poden presentar, i de fet, ho diuen. Ho diuen amb la llei, la llei aprovada amb un trànsfuga al seu costat, la llei no volguda més que per un partit, el del govern, que vol qualcar i qualcar blan.

Que es deixin estar de lleis electorals en aquestes hores i treballin per allò que els pertoca i pot ajudar als mallorquins.

— Qualcú esmotxa les branques del xiprer de davant Es convent..

— És perquè fan nosa

— N'hi va haver que enguany mataren un porc i ja s'han acabat les llangonisses i les sobrassades

— Aviat hi haurà Miss S'Eixam.

— El Sr. Roig, Batle actual de Campos, dubta entre un càrrec a Ciutat o un altre a Madrid.

— "El cavaller de la trista figura" no ho acaba de tenir clar.

— Més d'un farà un alè quan deixi la cadira que ha encalencit durant quatre anys.

— Inaugurar coses abans de les eleccions és una mostra d'oportunisme polític. No tenir res per inaugurar és molt trist i una mostra de...

— No és el mateix receptar que prendre.

— Molt grossa els hi deu haver feta que aquesta vegada no el vulguin com a primer.

— Aniria molt bé que algun de per aquí prengués del xarop que els seus recepten per Madrid.

— El Rector ha tornat treure un llibre i va sobre el pa pagès. Aquest ja el tenia fet i ara el tornen a editar.

— Ara tornen a treure tot allò dels torrents de Campos. De veres que encara es gastaran els nostres doblers

amb bajanades.

— Ara en Tià torna a sortir molt, deu ésser que li preparen el jaç per anar a Madrid... o a Saragossa.

— Ves per on, com més enfora millor, no sia que en quedi mostra.

— Alerta, va dir aquell "mes val lo dolent conegut que lo bo a conèixer".

— Les monges sempre saben quedar bé (que poc costa), el dia de la festa convidaven al Convent amb una galeta. I la veritat en aquell pati fa ganes d'estar-hi i mirera.

— Els robatoris han tornar a ser notícia a Campos.

— A Campos els terratrèmols ja no fan por... després del terrabastall que hi ha hagut a l'Ajuntament.

— En Cañellas no se'n va dur el canterano a l'Infanta, el varen deixar a Marivent. Total ... ja el vendrem a cercar, degué dir, no vé d'un dia.

— El veren, a en Cañellas, ben apropet de N'Aznar, per comentar-li la notícia de Campos i d'en Tià, suposam.

— N'Aznar ha promès que totdu-na en arribar al govern farà un Conveni per les vacances dels nins russos.

— La Conselleria d'Agricultura vol llogar 250 m² d'oficina. No fan cas a Ressò i s'anuncien als diaris. Tanmateix fareu tard.

— Que en deu tenir cap, en Peixet, d'oficina per a llogar? i, en Píris?

— Si heu d'oferir dirigiu-vos al c/. Foners, 10, 1a planta de Palma. O a aquell que ja sabeu. Però no convé que aneu al Batle.

— Es posen messions de qui farà el pregó de Setmana Santa enguany.

— Ja potser que agafassin

Diuen que...

qualque mestra d'escola (Donya Antònia va quedar molt bé).

— El Rector fixarà qualque pregoner devers Ciutat.

— I preparau-vos perquè s'acosten les processons, de Setmana Santa (les de Campos, les de Ciutat i les de Sevilla).

— Confraria com la del Jesús Natzaré no n'hi ha cap, vestit senzill i morat com pertoca. I duïen el Bon Jesús més significatiu de Setmana Santa.

— Les noces de la Infanta les ha pagades el Rei. I... qui paga al Rei?

— Un canterano és un regal molt magre.

— Campos té un Institut d'ESO.

— Campos té una xarxa de clavegueram.

— Campos té aigua corrent.

— Campos té un poliesportiu cobert.

— Campos té un Ajuntament amb una economia sanejada.

— Campos té un Ajuntament que potencia la Cultura.

— Tranquils, era una broma. O potser són promeses electorals no realitzades?

— Quan hem de pagar som Espanya.

— Quan hem de cobrar no som Espanya. Com a molt una "colònia de ultramar" o "islas adyacentes".

— En Chiquito de la Calzada parla català: Fe es tro i Carn d'amor.

— Qui no vol pols que no vagi a l'era.

— Hi ha qualque "fantasma" de quasi un metre vuitanta.

— I que te'n pot fiar tant com d'una casa que cau.

— Qui pet envia...

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Te. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

- El darrer film de Woody Allen "Balas sobre Broodwai"
- Anar a peu o amb bicicleta
- No posar-vos nerviosos
- Acostar-vos a S'Eixam i provar les delicioses "baguettes": vos xuclareu els dits.
- Als confreres que prenguin candela.
- Que no vos escolteu massa els coverbos. Ara n'hi haurà molts que no voldran recordar res.
- Preparar o tenir aprop les receptes de Madò Coloma, vos sortiran bones panades i robïols ... o un bon

Vos recomanem

mè al forn.

- Emprar farina, ous, llet, tot del poble, que n'hi ha i és millor.
- Una llagrimeta per n'Ovidi Montllor ... un altre que parteix.
- Estar atents a les activitats de l'Obra Cultural Balear i fer-vos socis.
- Donar suport al Campos. Ara més que mai.
- Ajudar als nins que organitzen els seus Viatges d'Estudis. Són una gran il·lusió per a ells.
- No fer befa de les coses santes i sagrades: un respecte és senyal d'educació.
- No pintar per les parets, per què els qui pinten no ho fan a ca seva?
- No vos empatxeu de la TV, més de 2 hores a la setmana. I si vos agrada, cine o futbol català, per TV3.
- Fer una selecció de les emissions de ràdio que escoltau. No totes tenen un comportament digne. Concretament Radio Balear va dedicar part del dissabte 4 de març a l'horabaixa de qualificar de "borregos" els estudiants que es manifestar contra l'ordre Rotger i de "fascistas" a

qui defensa la llengua. Mentre que s'enfadaren molt quan un oient els va criticar i aplaudiren als oients que l'insultaren.

- Meditar què convé i què no convé.
- Llegir llibres, còmics, revistes...on no surtin polítics, jutges ni judicis. Amb els diaris n'hi ha de sobra.
- Escoltar qualche pic Call Vermell Ràdio (divendres al vespre i dissabte al matí).
- La revista "Futbol campaner". El seu primer número semblava interessant.
- Emocionar-vos amb La Balenguera.
- Agafar-vos la vida amb filosofia, però sense passar de res.

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria,
Ceràmica Mallorquina

Carrer, Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

BAR - RESTAURANT

CA'N CÓS

Especialitat en Cuina Mallorquina, Grill
BANQUETS · NOCES · COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n. - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

CAMPOS

Escola de Formació Vial

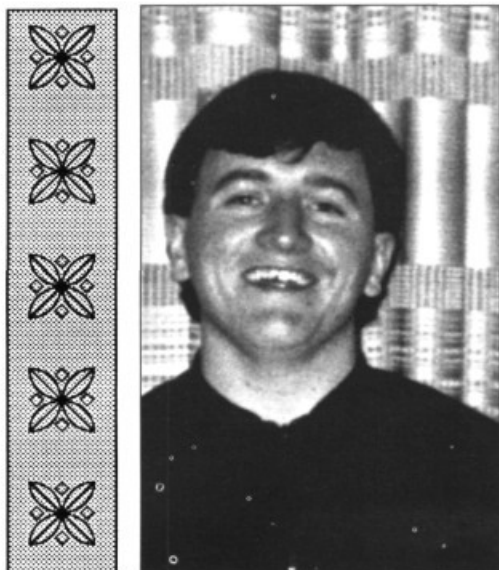
Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Per un bon amic Toni Castañeda Sánchez

Tu eres per tots una bona persona
que escoltaves i respectaves a tots.
Vora tu passava ràpida l'estona,
vora tu els crits eren sols dolços mots.

Eres persona comprensiva i lleial,
incapaç de tenir ràbia a ningú,
mà oberta a fer bé a canvi de mal,
força ara per seguir seràs sempre tu.

Eres nin, tenies d'home el sentiment,
lluïtaves de veres perquè tot anàs bé.
Tu eres feliç amb tant de sofriment,
eres especial, bon amic sincer.

Tengueres la vida plena de problemes.
Eres jove, però home ben madur.
Trobaves tu tot sol sempre bons sistemes
per esquivar l'obstacle malgrat fos dur.

Ajudaves desinteressadament,
t'oferies per a fer qualsevol cosa
sense protestar, sense mai cap lament.
Ningú odiaves, ningú et feia nosa.

Et posaves sempre dels altres al lloc
podent endevinar sempre el pensament.

A viure ensenyaves. Tes metes a poc
a poc aconsegues com objectiu fervent.

Estimaves tant totes les criatures
animals, persones majors o infants.
Ells t'estimaven i ara els apures
perquè enyoren l'amor del teu semblant.

Com estel fugaç retornares llavors
duent una rialla, un joc, un somriure
besada als que t'estimen amb nostres cors,
als que els sabia greu deixassis de viure.

A pics pensam que si tan prest te n'anares
era, amic, perquè no et mereixíem.
Tu feies de pare per germans sense tares.
Tenir-te amb nosaltres encara voldríem.

Quan ja arribis a la darrera meta
no t'oblidis amic dels que t'estimam.
Nosaltres no oblidam aquesta feta
ni la pena que ens du al cor son clam

Estares ple de fils a dins l'hospital,
en silenci complet, sense coneixement.
Estaves més enllà del bé i del mal.
Era el cos sol, sense ànima vivent.

Tu vares esser amic de veritat,
força, estimació sempre disposada,
paraula amable, de gran humilitat.
Sabem que ets feliç dins la nova albada.

Fins que arribi el dia de la reunió,
fins que ja ens toqui venir a veure't
quan acabem aquí nostra acció,
quan ja no bategui més nostre coret.

Ens faràs Toni, fins llavors molta falta.
Gràcies dam perquè has estat aquí
duent-nos ton somriure de galta a galta,
ajudant-nos a trobar bon camí.

Adéu siguis amic.

La teva padrina jove i els amics que téstimen

MATEU NICOLAU URREA
Gestió i assessorament fiscal i empresarial
Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 65.03.45

Centre de Salut: avanç o retrocés?

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)

Tot canvi planteja dubtes a l'hora de qualificar la seva utilitat i de si serà o no millora. Passar de ser ambulatori a ser Centre de Salut o P.A.C (Punt d'Atenció Continuada) és un canvi que s'ha produït, sense cap dubte, per millorar el sistema de la Sanitat Pública.

S'han hagut de reestructurar els cupos dels metges degut a que s'han incorporat més efectius i, tot i causant algunes molèsties, Campos i tota la zona que forma part d'aquest centre - Ses Salines, Sa Colònia de Sant Jordi i Sa Ràpita - han d'entendre que cada metge és un professional que aplica els seus coneixements i que vol la

comprensió i l'acolliment d'un poble. No volguem jutjar abans de conèixer.

Amb la cita prèvia s'aconseguirà - ja s'està aconseguint - una major fluidesa en el servei evitant embussos i retards mai desitjables, sabent però que les urgències tendran atenció a qualsevol hora del dia.

Historiant a cada pacient, podran saber el passat clínic i dur un seguiment més exhaustiu de les evolucions de les malalties del pacient. També podrem dur un control sobre les medicines, amb la intenció que d'aquest servei públic se'n faci un ús i no un abús.

Els recursos humans i s'infraes-

tructura han augmentat per donar més cobertura assistencial i més facilitats als usuaris. Per això es desenvoluparan -a poc a poc- nous programes d'atenció al malalt com atenció domiciliària, revisions pediàtriques, hipertensió arterial, diabetes, vacunació antitetànica, hepatitis B, nin sà, estudi d'obesitat i colesterol... completant un marc de prestacions prou interessant i útil per a la nostra zona d'actuació.

S'ha dotat d'una infraestructura administrativa per tal de donar eficàcia i especificació a aquestes activitats.

Per tot això vos demanam un temps prudencial per poder digerir tots aquests canvis que se'ns dubte milloraran -experiències anteriors ho corroboren- el servei del Centre de Salut Xaloc fent-lo més organitzat, d'un ús més racional i més d'acord amb les necessitats dels usuaris.

Moltes gràcies.

Centre de Salut Xaloc

CITA PRÈVIA A CAMPOS

INSALUD posa en marxa els sistema de Cita Prèvia, gràcies al qual vostè pot demanar hora telefonant al 65.28.95 evitant així esperes i facilitant el servei.

Per obtenir cita pel mateix dia pot cridar de les 8 hores fins l'hora d'inici de la consulta, i pels 7 dies següents de 8 a 15 hores.

HORARIS DE CONSULTA

Dr. Caldentey: Dilluns, dimecres, dijous i divendres a les 9 h. - Dimarts a les 15'30 h.

Dr. Álvarez: Dimarts, dimecres, dijous i divendres a les 9 h. - Dilluns a les 15'30 h.

Dra. Lorente: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 9 h. - Dimecres a les 15 h.
Dilluns i divendres a les 12 h a Sa Ràpita

Dra. Oliver: Dilluns, dimarts, dimecres i divendres a les 12 h. - Dijous a les 15 h.

Dr. Serra: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 9 h. - Dimecres a les 15 h.

Infermeres: Maria Obrador, Matilde Carbonero i Mª Isabel Soterias.

Extraccions: Dilluns, dimarts i dijous a les 8 h. - Consulta diària a les 9 h i a les 13 h.

Comare: Consuelo Fernández - Consulta: Dilluns (12'45 a 13'30 h), dimarts i dijous (15 a 19 h)
Dimecres (9 a 13'30), divendres (16'30 a 19 h)

Educació Maternal: Dilluns (9 a 12'45 h) i divendres (15 a 16 h)

Urgències: Durant les 24 hores: 65.28.95

Rueta al Col·legi Joan Veny i Clar

El passat 22 de febrer el Col·legi Joan Veny i Clar celebrà la seva tradicional rueta per donar començament al Carnaval, el mateix que ja es va fer l'any passat.

Durant més de dues setmanes les mestres d'Educació i de Primer Cicle de Primària treballaren en la confecció de les disfresses. Una feina que va donar el seu resultat positiu i que va fer disfrutar a grans i petits. Els nins i nines lluïren uns vistosos vestits d'"Arlequí" fets amb materials senzills però plens d'imaginació i color.

Els/les alumnes més grans participaren amb la seva particular disfressa, demostrant també una bona dosi de creativitat.

Tot plegat un èxit que es va contagiar als pares i mares de l'escola, els quals també es van animar a partici-

— Una feina que va donar el seu resultat positiu i que va fer disfrutar a grans i petits.

par a la Rua i així, compartir amb els seus fills/es una festa tan engrescadora com és el Carnaval.

N. V.

Sa Rua '95

Sarau

i

Bauxa

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)

Sant Blai informa

VISITA DE FRANCISCA MAS, MISSIONERA A HONDURAS

El passat dia cinc de març ens visitava Francisca Ma, religiosa Filla de la Caritat, missionera a Trujillo (Honduras).

Ella es cuida d'una extensió com dues vegades Mallorca. La feina que realitza és molt interessant. Consisteix a ensenyar als nadius la manera d'alimentar-se amb el poc que tenen al seu entorn, seleccionant les espècies vegetals comestibles i curatives, mostrant com es cuinen, menjant amb ells i sembrant terreny amb les espècies autòctones, a fi que puguin tenir el pa de cada dia. També ensenya medicina natural que després empra pels diversos serveis curatius, imprescindibles i tan necessaris per a la seva salut. Per assegurar el progrés de supervivència en els llocs de població instrueix unes persones a fi que es facin càrrec del desenvolupament humà del seu indret. diu que allà sols es veu a la persona, res més.

Perquè no tenen res, però res, ni tan sols vestit. Ens dóna goig sentir-la parlar, és un mirall d'entrega i entusiasme. Sort dels que poden gaudir de la seva coneixença.

VISITA A SANT BLAI DELS PÀRVULS DELS DOS COL·LEGIS

Amb motiu de la festa de l'arbre els "pàrvuls" dels dos col·legis han visitat Sant Blai: el Col·legi Fra Joan Ballester dia 17 de març i el Joan Veny i Clar dia 31 de març. La seva visita ha estat possible gràcies a la col·laboració de L'Ajuntament, d'aquesta manera els petits han pogut sembrar més tipus de plantes al jardí,

aportant el dibuix "Sant Blai per a tu" tots molt interessants i graciosos, esperant exposar-los el dia de l'Àngel i que es fan gairebé imprescindibles poder contemplar-los.

DIA DE L'ÀNGEL

Amb motiu del dia de l'Àngel i pensant contribuir a l'amor i l'art, dia 22 d'abril, víspera de la Festa de l'Àngel recollirem tots els cossiols que ens vulgueu deixar per tal d'exposar-los el Diuemenge horabaixa.

Voldríem que fos un convidar a estimar les plantes, a descobrir la senzillesa i elegància d'un "curris curris" faneset, d'unes fulles, cintes, clídia, falguera, begònia, etc, etc. Esperam la vostra valuosa col·laboració

SUC DE MURTÓ

El dia de l'Àngel els Amics de Sant Blai oferirem el 'Suc de Murtó', està elaborat amb una fórmula antiga

i que Don Gabriel l'ha sabuda aplicar a la fruita de la murtonera. És un "xupito" excel·lent, tant amb gel com sense. Com que a la muntanya de Randa, Lluc, Montserrat tenen el seu, tal volta nosaltres també poguem convidar al licor de Sant Blai.

Ha duit molt de trull això del "suc" començant per la recollida de murtó, en el seu punt madur, la paciència per collir-lo, el seu imprescindible repòs, la mescla, traspasar-lo, posar-lo en botelles, etc però s'ho ha pagat i tot, gràcies a la col·laboració d'unes persones voluntàries, coratjoses i animades que no saben que és un No a Sant Blai.

Que el dia de l'Àngel compartiguem la tradicional panada i robíol amb Pau, Germanor i Alegria.

Margalida, amiga de Sant Blai

¡ NO ESPERIS MÉS! AQUESTA ÉS LA MILLOR OFERTA DEL MERCAT

OFERTA VALIDA PARA UNIDADES EN STOCK

Tot un SUZUKI SWIFT des de 1.308.000 Ptes.

I això no és tot:

A més ara t'oferim un descompte de fins a 200.000 Ptes. i si t'aculls al "Plan Renove II" 80.000 Ptes. més per tu.

Fe números i vine correns.

Agente
Oficial

VICENÇ LLADÓ VANRELL

Costa i Llobera, 65 - Tel. 65.02.63 - CAMPOS

Nota d'aclariment en relació a la descoberta d'un crani

La família Pazo i d'altres volen fer una sèrie d'aclariments a les informacions aparegudes a la premsa, els dies 26 i 27 de febrer, en relació al fet que es varen tractar com a "profanació de tombes en el cementerio de Campos", "Misas negras en Campos".... etc.

La descoberta del fet es va produir després d'haver vist un nin que, durant la celebració de la Rueda, portava un crani humà.

En primer lloc dir que el fet, com així ho deixaven entreveure les notícies dels diaris, no es va produir enguany, el succeït data d'uns 6 anys enrera. És a dir, que les persones que foren detingudes, i que ara tenen 17 o

18 anys aleshores en tenien 11 o 12, i que si bé això no disculpa ni eximeix de qualsevol responsabilitat, sí que canvia un poc la situació.

També manifestar que qualsevol relació que es vulgui cercar amb "misses negres" i "rites satànics" és ben allunyada de la realitat, així com la idea de la profanació de tombes, quan el crani va ser sustret de l'ossera.

Que en cap cas la responsabilitat dels fets pot recaure en tres persones quan eren nou les que hi participaren i que així ho van testificar al Jutjat de Manacor.

En cap moment els pares tengueren coneixement dels fets ni de que es

tractàs en realitat d'un crani humà.

Significar que es va intentar que la premsa rectificàs el contingut de les notícies aparegudes, o que es permetés fer algunes puntualitzacions, cosa que no es va aconseguir.

Per acabar es vol demanar disculpes, per la part que els correspon, i que si bé és tracta d'un fet rebutjable i que mai no s'havia d'haver produït, tampoc no volen que se'n faci una abstracció del que realment va ser, cosa a la qual han contribuït les confuses notícies publicades que fins i tot arribaren a relacionar-lo amb d'altres fets succeïts en distints indrets de Mallorca.

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos
i solidaris
donant sang.

SANELEC INSCR. C. B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

Conferència sobre l'arquitectura popular

L'OCB organitzà unes Jornades sobre el Patrimoni Històric

El proper divendres dia 17 de març va tenir lloc a la Sala de Cultura de SA NOSTRA una primera jornada sobre el Patrimoni Històric que organitza l'Obra Cultural Balear de Campos, amb la Conferència i Projectió de diapositives de Guillem Oliver sobre L'evolució de l'arquitectura popular.

Guillem Oliver, Arquitecte i Vocal de l'Associació ARCA, fa una recerca, juntament amb la seva esposa, Neus García, també arquitecte, sobre el Patrimoni arquitectònic de Mallorca, especialment del món rural i vilatà, de la Part Forana.

Estudia les construccions vilatanes i rústiques des dels exemples més senzills i més simples (barraques) fins a cases i casals més evolucionats, estant però dins l'anomenada arquitectura popular. Guillem Oliver (ja que Neus García no va poder venir per malaltia) resalta clarament les formes populars mallorquines que van perdurant en els habitatges, amb unes formes, mesures, volums i mate-

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)

— L'OCB de Campos segueix preocupada pel Patrimoni Històric

rials pràcticament perdurables. El conferenciant va aportar amb les diapositives un material gràfic de gran valor i sobre tot va mostrar algunes accions que pot fer l'arquitectura moderna contemporània amb les formes populars mallorquines, amb resultats sorprenents. Conclusió: l'ar-

quitectura popular resulta pràctica, senzilla, útil sempre per a construir i això no vol dir estancament ni manca de qualitat de vida.

Redacció.

**GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA**

**Siguem generosos
i solidaris
donant sang.**

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.63.16.58

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Nota general

No és necessari treure conclusions, cadascú pot arribar a les seves pròpies.

En les quantitats relacionades hi pot haver algun error, en cas de ser-hi les quantitats no variarien gaire.

A part de les xifres recollides en les dues taules s'ha de tenir en compte la possibilitat de variació motivada per modificacions de crèdit, suplements de crèdits, concertació de nous crèdits, pòlisses de crèdits etc.

En qualsevol cas els Pressuposts són documents públics i estan a la vostra disposició en les oficines municipals.

Comparació Pressuposts de Despeses

	<u>1992</u>	<u>1993</u>	<u>1994</u>	<u>1995</u>
Serveis de caràcter general	127.780.100	140.489.795	176.418.000	165.980.000
Protecció civil i seguretat	46.640.000	47.075.000	47.850.000	47.600.000
Seg. Pro. social i Protecc	40.242.692	43.700.000	47.950.000	47.300.000
Bens Pu. caire social				
Sanitat	951.000	800.000	800.000	600.000
Educació	6.401.000	5.150.000	6.080.000	4.880.000
Vivenda-urbanisme	153.825.970	83.052.141	7.500.000	20.360.000
Benestar comunitari	4.255.100	76.650.000	173.701.000	91.275.000
Cultura	28.797.310	29.850.000	31.350.000	43.426.754
Altres	8.846.648	5.885.000	8.040.000	10.040.000
Joventut-Esports	13.438.510	13.530.000	13.100.000	—
Bens caire econòmic	5.001.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000

Comparació Pressuposts d'Ingressos

	<u>1992</u>	<u>1993</u>	<u>1994</u>	<u>1995</u>
Imposts Directes	83.150.000	90.800.000	153.400.000	166.000.000
Imposts Indirectes	43.450.000	27.450.000	65.450.000	32.500.000
Taxes i altres	59.267.700	65.814.462	44.000.000	114.950.000
Transferències Cor	71.000.000	95.500.000	97.300.000	141.000.000
Ingressos patrimoni	54.172.000	68.225.000	79.000.000	52.500.000
Alineacio Inversions	10.000.000	16.000.000	19.000.000	24.000.000
Transf. capital	124.425.070	128.139.624	87500.000	9.606.000
Financers	35.000.000	3.000	15.156.100	—

Nota a la taula de despeses

L'apartat de Serveis de Caràcter General inclou les despeses relacionades amb els òrgans de govern, personal de l'administració general i despeses per serveis de l'administració, despeses per interessos, amortitzacions de capital, protocol...

L'apartat de Protecció Civil i Seguretat Ciutadana inclou les despeses de Personal (policia) i aquelles relacionades amb el desenvolupament de la seva tasca.

L'apartat de Seguretat, Promoció Social i Protecció inclou :Acció Social, personal dedicat a aquest àmbit, pensions, promoció educativa i social, promoció a l'empleo..

L'apartat de Producció de Bens Públics de Caire Social és molt ampli, en ell trobam Sanitat, Educació, Vivenda i Urbanisme, Benestar comunitari, Cultura i Altres. Cada un d'aquest apartats a la vegada inclouen:

Sanitat: Accions municipals relacionades amb la salut , Serveis assistencials i centres de salut.

Educació: Tot el relacionat amb l'ensenyament.

Vivenda i urbanisme: Arquitecte municipal, Millorament de façanes, vivenda...

Benestar comunitari: Sanejament i distribució d'aigua, recollida de fems, cementiri, enllumenat.

Cultura: Promoció i difusió de cultura, Educació física i temps lliure, festes, Protecció del Patrimoni..

Altres: Comunicació social i participació ciutadana.

Juventut i esports: Manteniment i transferències relacionades amb l'àrea.

L'apartat de Producció de Béns Públics de caire econòmic inclou les reparacions dels carrers, camins...

Nota a la taula d'Ingressos.

Els Ingresos es Classifiquen en capítols i cada un d'ells inclou:

Impostos directes: Imposts sobre Béns Immobles, rústega, vehicles, IAE.

Impostos indirectes: Construccions, instal·lacions i obres, vedat.

Taxes i altres: Llicències, expedició de documents, recollida de fems, multes...

Transferències corrents: Participació en els tributs de l'Estat, Organismes autònoms, INEM...

Ingressos Patrimonials: Explotació xibius, arrendament de finques, venda de solars...

Alienació d'inversions reals: Aprofitament mitjà.

Transferències de capital: De l'Estat, de la CAIB, del CIM...

Financers: Préstecs, pòlisses de crèdit,...

ES JAI DE LA SALA "Ara ho deixarem tot arreglat"

De poc ençà la gent comença a sentir remor d'eleccions i remor de disbarats. Com és ara que a Campos han de fer un gran torrent voltant voltant o que les obres de les aigües al poble no costaran perquè paga el Consell. Quina cançoneta més estantissa. Ja ho veureu com prest arribaran les contribucions especials i entre els campaners contribuents ens haurem de repar-

tir devers 50 milions, a pagar, tot just passades les eleccions. Pareix que el partit del govern municipal vol fer en 4 dies (perquè en queden pocs) tot allò que no ha fet en 4 anys.

Com si el poble no hi vés 2 passes enfora. Van ben errats.

Es Jai de la Sala

CONCERTS DIDÀCTICS A PALMA

Cada dimarts a la Casa de Cultura de Palma (Carrer Ramon Llull) fins a l'11 de juliol i organitzats per la Conselleria de Cultura s'han programat una sèrie de concerts didàctics amb un Professor excepcional, el pianista Joan Moll. Del març fins al juliol es durà a terme el cicle àudio-visual interrelació música-belles arts. Joan Moll compararà cada estil musical -des del cant gregorià fins a les tendències del s. XX- amb la pintura, l'escultura i l'arquitectura de l'època. El Cicle també inclou vuit recitals de joves intèrprets en el qual figurarà una hora de l'autor que hagi tractat el prof. Moll, com a mínim. També hi haurà 6 concerts de corals i altres 5 concerts d'alumnes. Mendelssohn, Debussy, Bach són alguns dels autors escollits. Creim que és una oferta temptadora per tot aquell interessat per la Música. Més informació actualitzada, tel. 712301 o Conselleria de Cultura.

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació
i Esports

**SEGONA EDICIÓ DE "PA PAGÈS"
DE MN. REUS**

El Rector, D. Gabriel Reus, ha tret en la col·lecció de Publicacions de la Parròquia una Segona edició del llibre "Pa Pagès", una col·lecció d'estampes de costums pagesos i que giren al voltant del pa. El pa com a símbol de la maina, l'aliment, l'ambient pagès, el producte casolà, etc. Una obra ben entenen i ben interessant pel coneixement de la nostra tradició cultural i del folclore mallorquí.

CAMPOS ALS LLIBRES

Al llibre de la Dra. en Història Maria Barceló, sobre història medieval i sobre els elements que formaven una casa a la part forana en el període baixmedieval, ens relaciona com una de les cases estudiades la de l'alqueria den Pere Valls de Campos, relacionada durant tota l'obra. Està publicada per l'Institut d'Estudis Balearics.

**PROVES PER A L'ELECCIÓ DE
MISS COMARCA DE MIGJORN**

La Discoteca campanera s'Eixam té previst organitzar un concurs per elegir una Mis que representi la Comarca del Migjorn mallorquí.

Aquestes proves seran dirigides per una persona experta en la matèria i amb àmplia experiència en concursos d'aquest tipus.

Les persones interessades en participar-hi hauran de posar-se en contacte amb els responsables de s'Eixam.

Fonts pròximes a l'organització ens han fet arribar que les participants podran aconseguir premis importants, perles, viatges, etc

INFORMATIU GRATUÏT DE LA GENERALITAT

La Generalitat treu a llum un Informatiu de Publicacions on ressenya totes les publicacions pròpies i moltes d'altres organismes internacionals i relacionades amb l'ensenyament i la didàctica. Creim que pot interessar a mestres i col·legis o centres d'ensenyament. Es pot sol·licitar directament a: Generalitat de Catalunya, Publicacions, Rambla dels Estudis, 118, 08002 Barcelona Tel. 93-3026462 o a l'Apartat de Correus 2800 de Barcelona.

**ACTIVITATS CULTURAL DE LA FUNDACIÓ
LA CAIXA**

La Fundació de La Caixa preocupada per l'extensió de la cultura, promou tot un seguit d'activitats no solament a Palma sinó també pels pobles. A Porrerres, sense anar més

✓ Notícies Breus

lluny, tenim dia 30 de març a les 15:30 i dia 6 d'abril a les 11 dos concerts a l'Escola de Porreres.

Esperem que n'arribi qualcun a Campos.

A Palma segueixen les Jornades sobre "L'aigua i la vida. La seva utilització" i diversos actes gairebé diaris. Tenim per exemple un Curs d'humanitats a càrrec de n'Andreu Ferret i en Matias Vallès amb tema de "Sociologia: la dona, en primer pla". L'horari d'exposicions és de dimarts a dissabte de 10 a 9 del vespre i diumenges i festius de 10 a 14 h. Els dilluns tancat. Més informació al tel. 720111.

CONVENI ENTRE LA CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS I TRANSMEDITERRÀNIA

Amb aquest conveni els grups o equips de les associacions esportives de les Balears que per disputar esdeveniments culturals o esportius, utilitzin els serveis regulars de la companyia Transmediterranea gaudiran d'un 50% de descompte en les tarifes de passatgers i vehicles, des de les Illes a la Península. Entre Illes la tarifa establerta és de 2.610 pts. per a residents i de 5.700 per a cotxes. Les condicions que han de complir són que han de ser grups de, com a mínim, quatre persones i han de ser associacions balears.

CÀRREC ACADÈMIC A LA UIB PER A UN CAMPANER.

La revista "LLETRA" de la Universitat Illes Balears ens fa conèixedors de l'anomenament del campaner Pere Puigserver com a nou director del Servei de Laboratori d'Anàlisi i Assaigs de dita Universitat. Pere Puigserver Burguera, de trenta anys, és llicenciat i doctor en Biologia per la UIB. El seu tema de recerca actual és la proliferació i diferenciació de dipòsits i les seves implicacions en la obesitat. Ha fet estades a la Universitat d'Estocolm (Suècia), 1990 i 1991, i al Children's Hospital de la Universitat de Harvard (Boston), 1993. Enhorabona Pere.

CANVI DE TEATRE MUNICIPAL

En el Ple celebrat dia tres de març es decidí la rescissió del contracte amb el propietari de la Recreativa, fins ara Teatre Municipal, i es procedí a la signatura d'un nou

contracte amb el propietari del Moderno. Sembla que la propera venda, de part de l'edifici a un veïnat, n'ha estat el principal motiu. La possibilitat de gaudir d'un local de característiques semblants ens ha evitat el que hagués pogut ésser un mal glop. Com en l'anterior local el lloguer serà de 100.000 pts mensuals.

SON BACO CANVIA DE PROPIETARIS

La finca campanera de son Baco, fins ara propietat de Falcon Ranch SA, ha passat a mans de GOLF de Campos son Baco SA, aquesta nova societat vol reprendre el camí de la construcció d'un Camp de Golf i sembla que per aquest motiu ha mantingut els primers contactes amb l'Ajuntament. Així mateix ha manifestat la seva decisió de mantenir el Conveni que l'Ajuntament campaner i Falcon Ranch SA, signaren. Per majoria, l'Ajuntament decidí acceptar la subrogació de drets i obligacions en favor de Golf Campos SA.

REFORMA DE LA LLEI ELECTORAL

En un ple del mes de març, el Grup Municipal Nacionalistes de Mallorca PSM, presentà una Moció contra el canvi que es preveu introduir en la Llei Electoral. Aquest canvi eleva el percentatge exigible, per aconseguir representació, en les eleccions autonòmiques, fins al 5%. La Reforma és una iniciativa del Grup Popular del Parlament i segurament en llegir aquesta notícia ja haurà estat aprovada amb el suport del trànsfuga Peralta. El Ple de Campos va rebutjar, amb els vots en contra del PP i UC, la proposta nacionalista.

S'EIXAM OBRIRÀ MÉS PREST

Emmarcat dins el canvi d'estratègia comercial de S'Eixam, aquesta coneguda discoteca campanera obrirà a partir de les 22:00. Gràcies al canvi de música i de política comercial, S'Eixam està augmentant la seva clientela, especialment entre la joventut de la nostra comarca. Per altra part, segons ha declarat a Ressò Guillem Vanrell, propietari de la discoteca "degut a l'èxit de les gales d'horabaixa dels diumenges, és probable que S'Eixam tenguin obert tot l'estiu"

S'EIXAM

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS DE
TURISMES, CAMIONS, 4X4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES

Carrer Manacor, 2 - A - baixos

07630 CAMPOS

Tel. 65.00.13

Particular: 65.11.65

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Llucmajor, Km. 1 · Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

El delegat episcopal de Missions, Mn Mulet i Coll, ens escriu unes reflexions ben actuals i ben punyents sobre les missions i els missioners. Agraïm molt les seves paraules i, en definitiva, el seu testimoni.

Els Missioners hi són sempre

Dels aspectes positius del 94 els mitjans de comunicació destacaren la solidaritat dels espanyols, i dins aquest camp, que els missioners feia estona que hi eren.

Mai la TV havia parlat tant dels missioners. Ni d'aquesta manera. Un dels mitjans s'exclamava, amb signes d'admiració, de com distribueixen el temps els missioners. Els capellans, deia, dediquen el 15% al culte i el 85% a tasques de desenvolupament. Si són seglars o religiosos, només un 5% a tasques específicament religioses i el 95% al desenvolupament.

Així ho veuen des de defora. Vist des de dedins, diria que el missioner, dedica el cent per cent del seu temps i tota la seva il·lusió a l'anunci de Jesucrist. ANUNCIAR, que és donar a conèixer, fer a saber, mostrar, oferir, de cap manera imposar, ni conquerir. El quid de la qüestió està en el COM es fa l'anunci. Si em permeteu una resposta clara, diria: el missioner anuncia que Déu és un Pare que ens estima, amb fets, testimoni i paraules.

Primer, fets. Quan trob una persona amb fam i li vull mostrar que Déu l'estima (això és evangelitzar) no ho faré amb consells, promeses per a més endavant, etc. Només hi ha una resposta possible: donar-li menjar. Amb un afegit: capacitat perquè es puguin valer per si mateixos.

Fets i testimoni. Ni l'un ni l'altre els tenim en exclusiva els creients. Les ONG, per exemple, mostren enfil·lols de fets idèntics als dels missioners, sovint realitzats conjuntament, ONG i missions. I els testimonis de tants cooperants (no sempre dels "tècnics" amb sous que consumeixen molts pressuposts) solen esser admirables.

Ara bé, el testimoni del missioner és el testimoni de la fe. Hi són sempre i per ara, surt a una mitjana de dos per mes que hi deixen la pell. Dos màrtirs cada mes. Màrtir que precisament vol

Foto: Cortesia Arxiu Delegació de Missions

— La parròquia de Nyabikere amb dos missioners mallorquins, un dels quals és en Jaume Mas (Catalat), campaner.

dir testimoni. Testimoni del que anuncia.

Per això hi són sempre, arreu del món. Les mateixes ONG saben, per experiència, que els camins oberts pels missioners són els més curts i de més eficàcia per arribar als qui necessiten l'ajuda. I que sempre els troben oberts i transitables, sense gelosies ni protagonismes que minvin els bons resultats. Un aspecte poc divulgat del camp missioner que el 94, amb els greus esdeveniments viscuts, va posar damunt fulla.

La diada de MALLORCA MISSIONERA, que celebrarem el 14 de maig, ens recorda que els missioners hi són sempre i que necessiten la nostra ajuda. Però, alerta, que massa sovint "ajudar" s'agafa com eufemisme per demanar doblers. I els doblers no són la primera necessitat de les missions.

— Els doblers no són la primera necessitat de les missions.

No hi ha missions sense missioners, homes o dones, batiats, que moguts per la seva fe volen anunciar Jesucrist de la manera i acceptant les conseqüències que facin creïble l'anunci. Capellans, religiosos o seglars que oferesquin un mínim de tres anys continuats a la tasca missionera. També per a tota la vida, mitjançant

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SEN

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

un dels Instituts religiosos missioners. O sigui, que les missions necessiten persones. Sense persones poca vasa hi fan els doblers.

I animació missionera. Quan un diu que se'n va a missions provoca diverses reaccions: "Està malament des cap", "no sap què es fa". I si és un capellà apreciat pel poble, s'afegeix "el Bisbe no té es cap bé". També: "ets un valent", "coratge", "compta amb sa meua simpatia", "t'admir", "m'agradaria tenir es coratge i sa fe que tu tens". Uns animen. Fan animació missionera. Que també suposa informar, donar a conèixer la realitat de les missions.

I pregrària. La més gran aportació

— Animar, o desanimar, no sols és possible, sinó situació que sovint hem d'enfrontar i resoldre d'una manera o de l'altra.

dels creients. Llavors sí, en quart lloc, l'economia hi juga el seu paper. Que els missioners dinen cada dia. I espenyen sabates. I compren llibres.

Ara que ningú digui: "jo no puc ajudar més que amb doblers". Ni sols amb pregrària i doblers. La majoria, per raons d'edat, salut, circumstàncies familiars, professionals, etc. no es podran oferir com a missioners. En canvi animar, o desanimar, no sols és

possible, sinó situació que sovint hem d'enfrontar i resoldre d'una manera o de l'altra. Llavors sí, doblers. No per tranquil·litzar consciències. Sinó per completar el compartir. Compartir pregrària, temps, curolles, simpatia, i també doblers.

Miquel Mulet Coll

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Te. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÀ

Noves edificacions i restauració de cases antigues

Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

COMERCIAL
RAMBLA
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

Gestoria
ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

POSI LA SEVA
SALUT EN LES
MILLORS MANS

ET
MEREIXES
EL MILLOR

Si desitja sol·licitar més informació,
ens trobarà a:

MARIA MIQUEL NADAL
C/. Santanyí, 23 baixos
Tel. 65.04.01 • CAMPOS

ASSEGURANCES EN GENERAL

PREVIASA
ASSEGURANCES

Conegui els avantatges
que tenen les
assegurances de salut
a PREVIASA.
PER QUÈ NO LES TÉ
VOSTÈ?

Maria Vidal Verger

La coneixem perquè és una d'aquelles persones que a la vila tot-hom coneix, perquè alguna vegada ens haurà despatxat els medicaments i fins i tot és ben possible que ens hagi punxat o preparat alguna fórmula magistral. També són conegudes les seves incursions en el sector lleter i els molts esforços que hi ha dedicat i que hi segueix dedicant encara ara, incapaç de resignar-se davant una situació molt pitjor del que desitjariem i del que, sens dubte, ella desitja. Per tot això, i per saber el que ens vulgui dir, no ens hem pogut estar de parlar amb ella. Ara vos en farem puntual referència.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— Per començar ens agradaria conèixer algunes pinzellades de la vostra vida, estudis...

— El meu nom és Maria Vidal Verger, tenc 52 anys, vaig néixer a Campos i som filla del Telegrafista.

Vaig estudiar el Batxiller a Campos i llavors Farmàcia a Barcelona. Una vegada acabada la carrera vaig fer feina a un laboratori d'anàlisis clíniques al carrer Previsores i fent aquesta feina em va sorgir la possibilitat d'establir-me com a apotecària a Santanyí. Hi vaig estar 9 anys i des del 81 estic a Campos.

Crec que vaig ser la primera dona de Campos que va estudiar una carrera universitària. Moltes havien fet Magisteri, però que anassin a Barcelona no, llavors vaig ser l'única.

El Batxiller el vaig estudiar damunt cal senyor Gomila, 12 al.lots vàrem començar i únicament jo vaig acabar (els al.lots estudiaven separats de nosaltres), a Barcelona, quan jo estudiava, devíem ser meitat i meitat, ara crec que hi ha més dones que no homes que facin Farmàcia, basta mirar a Campos, totes són dones.

Quan vaig començar no sabia si tenia vocació d'apotecària de poble o de ciutat, hi ha molta diferència entre una i altra cosa. A poc a poc he descobert que allà on pas molt de gust de fer la meua feina és al poble, perquè hi ha molta relació, més tracte amb la gent.

— Quina trobau que és, o hauria de ser, la funció d'un apotecari a finals del segle XX?

— Per a mi la feina principal de l'apotecari hauria de ser orientar. Moltes vegades el malalt no se'n recorda ben bé de la manera de prendre la medicació i li és més fàcil venir a consultar-ho a la Farmàcia que no tornar a veure el metge. De vegades esglaiaven les imprudències que es poden arribar a fer, la millor tasca és assessorar. Quan faig anàlisis tenc una relació molt directa amb assumptes relacionats amb la diabetes, amb el sucre.. i veig la poca informació que la gent té en general, molts no saben el que i el que no poden menjar. A nivell sanitari hi ha una pseudo-informació i per això la nostra tasca ha de solventar dubtes i orientar tant com sigui possible.

— S'ha perdut l'aspecte creatiu dels apotecaris amb el desenvolupament dels gran laboratoris farmacèutics?

— Actualment es tornen a fer moltes fórmules magistrals, sobretot per a la pell, caiguda del cabell, processos descamatiu... és a dir, medicaments adaptats a allò que té la persona en particular. Va durar uns anys que pràcticament no fèiem res.

— Quina valoració ens podríeu fer de l'homeopatia?

— No la conec prou, però pens que tots els masses fan mal. Tant mal

és prendre massa medicament com massa poc. Si tens un procés infecciós, i no el tractes amb medicament a bastament, corres el perill que vagi avançant. La medicina homeopàtica pot servir en certs processos però no en tots. De totes maneres he de repetir que no en tenc un coneixement com per a opinar de manera rotunda.

— Quines recomanacions s'haurien de fer als consumidors de medicaments i que normalment no apareixen als prospectes?

— El primer de tot seria seguir sempre les indicacions del metge, tenir molt clar com s'ha de prendre i saber que tant una quantitat excessiva com massa petita poden fer mal. En segon terme consultar amb l'apotecari en cas de dubte.

— Creis que la gent va amb més confiança a la farmàcia que a cal metge, sense estar tan temerosa?

— Si passa això deu ser ara, antigament el metge de capçalera sabia tot l'història de la persona en concret i el de la resta de la família. Pot ser que ara els vegin com a més llunyans, que atenen més gent i que per això és fàcil més difícil establir una bona relació de confiança,

— Una de les activitats que també realitzau és l'anàlisi, què ens en podeu dir?

— És un cosa que sempre m'ha agradat molt, supòs perquè va ser el primer que vaig fer. A més de gent de

Campos en ve de Santanyí, de Ses Salines, de Porreres, molta gent no en fa i tant pot ser perquè no els interessa o perquè senzillament no ho han provat.

Actualment, per fer anàlisis clínics t'exigeixen unes especialitzacions.

— Quin preparat ens podriem fer per combatre l'estrès?

— (Fa una bona rialla i llavors afegeix) Pens que els nostres padrins sabien viure millor. No corrien tant i arribaven més d'hora, no sé si ens hem complicat massa la vida, però la veritat és que tothom corr... potser agafar-s'ho amb més serenitat.

— Com a dona, heu tengut cap dificultat afegida en el vostre quefer de cada dia?

— La farmàcia és una de les professions que des de fa més temps hi ha moltes dones, de la meua promoció ja n'hi havia unes quantes de Mallorca, mai no he conegut que em tractassin de manera diferent.

— Una altra faceta de la vostra vida va lligada a l'agricultura i més concretament a la llet. Podríeu contar-nos un poc la vostra experiència en aquest món?

— Vaig començar a entrar-hi de ple l'any 89, i algunes èpoques hi he estat més aficada i d'altres no tant. Ara hi torn estar un poc amb Llet Mallorquina.

L'experiència ens diu que el sector agrícola-ramader ha estat un poc desesparat. L'entrada al Mercat Comú es va fer de qualsevol manera, crec que es va voler dir "hem entrat al Mercat Comú" però no es van tenir massa en compte les condicions d'aquesta entrada. Vàrem entrar-hi a l'època que havíem de pagar els excedents d'altres nacions. Nosaltres no hem contribuït a fer excedents i els hem hagut de pagar. De fet la part que jo més conec és la de la llet. Espanya és deficitària en llet i així i tot, degut a la manera d'entrar a la CEE, es va veure obligada a reduir la cabana lletera, aixó ha duit a campanyes per llevar les vaques, per la qual cosa es rebien subvencions i el compromís de no poder posar-ne pus.

A Mallorca el 89-90 es recollien uns 90.000 litres diaris, avui només s'arriba a uns 35.000. Si abans érem deficitaris no en parlem ara.

Totes les ajudes que s'havien donades per a modernitzar les instal·lacions varen ser abans de la nostra entrada al Mercat Comú, i això havia suposat una gran despesa, tant per a les institucions, com per als particulars. Els governs, tant el central com l'autonòmic hauran de fer un pensament. Les condicions que ara s'exigeixen són distintes a les que reunim aquí, això vol dir que si el sector ha de subsistir s'hauran de fer adequacions i això suposa duros, i per posar-n'hi s'ha de tenir la seguretat que se'n podrà treure qualcun.

A Mallorca tenim el problema afegit de la insularitat, a Canàries ho tenen més o manco resolt, però nosaltres som illa quan al cost, però no quan al tracte que ens donen.

No he cregut mai que Mallorca no sigui un bon lloc per haver-hi vaques. Ens diuen que regar ens costa molt, que hi ha mancaça d'aigua... però és que es poden fer uns tipus de cultiu que no requereixen un ús excessiu d'aigua i fer un altre tipus de dieta pels animals. A ca nostra, per exemple, tenim poc alfalç el susbtuim per maragalls, maïs i secà, pulpes i llavor de cotó completen la dieta dels animals.

— Es pot parlar, també, de manca d'informació?

— Record que abans n'Horestes anava hort per hort a donar informació i aquest servei s'ha aturat. Falta informació, que arribi d'hora i que arribi a tothom.

Quan hi ha alguna subvenció pots tornar loca omplint paperassa. En lloc de facilitar les coses sembla que les

vulguin fer més difícils.

Potser som un poc tancats, però també és veritat que el pagès passa moltes hores tot sol i això fa que es tanqui, i més encara quan ha rebut galdades de per tot, ja no es fia de ningú, ni de la seva ombra. El problema que jo hi veig és que quan un sector primari se'n va en orris se n'hi van molts darrera d'ell.

— Quines són les pretensions de Llet Mallorquina?

— Llet Mallorquina va néixer perquè, una de dues, o creàvem una empresa lletera o desapareixíem.

Després de fer uns estudis vàrem veure que era possible i per això hem seguit endavant. El senyor Sastre de Palma Crem es va posar en contacte amb nosaltres, i després d'arribar a un acord hem pogut envasar la nostra pròpia llet. Actualment tenim al mercat la llet sencera, la desnatada i xocollet.

El nostre objectiu era fer que les vaqueries fossin rendibles i poder viure amb un mínim de dignitat, ja no es pot demanar menys!

— Qui forma Llet Mallorquina?

— Està formada per 34 ramaderies de diferents llocs: Felanitx, Manacor, Ariany, Canyamel i Campos. Tots som un poc enamorats de les vaques. Quan has montat una cosa amb molt d'esforç et sap molt de greu haver de plegar, suposa tirar unes instal·lacions que no serveixen per altra cosa. Llet Mallorquina només pretén subsistir..

» » » Sequeix » » » » » » » » » »

Actualment envasam a Palma i fins ara ho fèiem amb el nom Pilarí, ara ja treim Llet Mallorquina i fins que tinguem instal·lacions pròpies no ens quedarà més remei que fer-ho així.

Si tot va bé ens instal·larem a la carretera de Santanyí, a son Rengo, s'han iniciat les tramitacions i ara esperam la declaració d'interès social i els permisos corresponents.

— **Una empresa, ha d'estar subvencionada pel Govern?**

— Segons els nostres càlculs podem defensar-nos tot sols, ara bé, quantes subvencions puguin venir beneïdes siguin! Ara per fer una fàbrica nova no es dona res, mentre que si fos reformar-ne una de vella sí. Igualment que per la llet no es dona res, mentre que sí es dona pels seus derivats.

— **No hagués estat millor posar-se en contacte amb una d'aquestes empreses que ja estan en funcionament?**

— Pensam que no; tenim una concepció molt distinta de la indústria, completament diferent. També s'ha de dir que si la llet s'hagués pagat a un preu normal, ni hauria sorgit la idea de Llet Mallorquina.

— **Quin càrrec ocupau en Llet Mallorquina?**

— Som Consellera Delegada, n'hi ha un altra i a més el President i un Vicepresident

— **Què suposarà per Campos la creació d'aquesta nova empresa?**

— En principi ha de suposar, pels que pertanyen a ella, poder cobrar la llet a un preu digne.

Ara mateix torna a esgarriar que es donin ajudes per seguir llevant vaques.

— **Podrà donar-se una situació tensa amb l'altra empresa lletera que hi ha a Campos?**

— Pens que no. Nosaltres hem anat fent passes, hem demanat l'inclusió dins empreses làcties i ho hem aconseguit, les dues empreses poden subsistir perfectament.

— **Què en pensau de la intervenció del Govern a AGAMA?**

— En un moment potser que fos necessària però havia d'haver estat més curta, es pot intervenir per salvar tot un sector però no per salvar una empresa.

— **Crear una empresa en aquests moments quan les que hi ha no funcionen gaire bé deu ser molt costós en tots els sentits...**

— Sí que ho és, però si no van gaire bé es deu a un parell de factors: estructures no adequades, falta d'automatització dins l'empresa, l'excés de personal (encara que sigui molt trist de dir-ho)... tot això pot haver estat causa de què no funcionin massa bé.

— **Què haurien de fer els pàgaments per poder subsistir?**

S'ha arribat a un punt crític, és mal de fer donar una solució que resolgui la difícil situació, però seria positiu una planificació seriosa i que

involucràs a tots els estaments, autonòmic i central; saber quins productes poden elaborar-se aquí i que llavors tinguin sortida al Mercat Comú. Manca orientació, perfeccionament agrari... Es tracta de racionalitzar, no podem caure en vells errors, si ara una persona ha muntat uns hivernacles i li han anat bé, això no vol dir que tothom en pugui muntar, i és que llavors arribaríem a tirar-nos les lletugues i les tomàtugues pel cap. El pitjor de tot no és que la gent no es preocupi de saber, sinó que no es preocupin de dir, d'informar, d'orientar i això començant des de dalt de tot.

— **Coincidint en què fa uns dies ha estat el dia de la dona treballadora, què n'opinau d'aquesta data?**

— D'un temps ençà se'n parla molt de la dona treballadora, però quasi sempre fent referència a aquella que surt a fer feina fora de casa i pens que n'hi ha moltes de dones que, de manera abnegada, pensant que era la seva obligació, o que senzillament no els quedava més remei, han fet una feina mantenint la casa, educant els fills, planxant, fent costat a la família, posant una mà allà on feia falta, no sé si totes aquestes dones se'ls ha reconegut la gran tasca realitzada i és indubtable que sense elles res no hauria estat possible.

Núria Vives
Antònia Sitjar

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Te. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

Motor Ocasíó
Campos, S.L. **COM**

COMPRA - VENDA de Vehícles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Vicens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 65.24.22
07630 CAMPOS

Distribucions

Baltasar Covas

Aigües de Font, Sucs Rostoy,
Vins Ribera de Ebro, Cerveses, Làctics...

Almeria, s/n. (Es Colomer). • Tel. 65.01.98
07630 CAMPOS

El Punt Verd a l'escorxador

NI TEVA...

El punt verd de s'escorxador no crec que sigui una idea tan brillant com, en principi, pot semblar tant pel fet del lloc on està ubicat com pel fet de ser un únic el punt on dur les deixalles per reciclar. M'explicaré.

El lloc no pareix el més adient pel fet de ser un lloc un tant apartat del poble; un lloc on només els que vertaderament estan prou concienciats de la necessitat del reciclatge hi aniran. I algun d'aquests concienciats potser també renunciï al reciclatge. Cal estar molt concient ecològicament per anar amb el cotxe -anar-hi a peu i carregat es fa impensable- carregat de gom a gom de vidre, paper, piles, roba, etc. fins al Punt verd de s'escorxador dos altres cops cada mes -no val la pena fer molts de viatges, val més un pic o dos ben carregat-. Altra cosa seria que estigués a un lloc més cèntric del poble encara que, honestament, he de dir que no sé on.

Una altra solució hagués estat que no s'hagués creat un únic Punt Verd. Seria molt millor la creació de quatre o cinc punts de recollida selectiva on la gent -quasi quasi fent una volteta o una passejadeta, perquè segur que en tendrien algun d'aprop- pogués anar-hi, fins i tot, caminant. A la gent no li costaria tant d'esforç i potser, així, es fomentaria un reciclatge no necessari, sinó imprescindible. Passar de què la gent no recicli res, a pretendre que tothom se n'adoni de la necessitat del reciclatge no és tan senzill. O és que realment el que es pretén no és fomentar el reciclatge sinó més aviat el contrari? Això donaria la raó als que defensen la necessitat de la incineradora de Son Reus, que no és altre que el propi Govern Balear; un govern que ha donat mostres repetides (Ses Covetes, Ses Salines d'Eivissa, etc) de no estimar la nostra terra. Ni poc ni molt, gens.

Josep Antoni Sala i Toral.

...NI MEVA

"Tanmateix", "ja ho veurem", "ja diré coses"... són expressions ben característiques de la manera de ser dels mallorquins. Manca de compromís que ja és ben hora d'anar superant en molts d'àmbits. I en haver de col·laborar en la tasca de reciclatge de deixalles pel medi ambient ens hem d'arromangar sense por. El fet que a la vila s'hagi instal·lat un punt verd als afores pot ser motiu de queixa per la gent que troba que han d'estar més repartits i més ben situats. Però hauríem de tenir en compte que no ens fa gens de versa agafar el cotxe per anar al cap de cantó i tampoc no ens n'hauria de fer un pic cada mes fer un viatge de paper, vidre, piles, etc... Si aquest únic punt s'aprofita bé, es manté net i es buida regularment, això pot ser millor que tenir repartits contenidors per tot i a on tot està mesclat i mig abandonat. A més a més els contenidors són d'un disseny horriblement postmodern.

P. R.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)**

Bicicletes · Recanvis
Accesoris · Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

Guillem Monserrat, un jove artesà del poble.

Mai hi havia hagut tanta d'escola i instrucció com hi ha ara i encara no s'aconseguit inculcar i fomentar un respecte primari i bàsic cap a l'entorn, la vida i els objectes que ens envolten. Gairebé tot és d'emprar i tirar. Avui per avui és impensable deixar en herència com un temps es deixaven un joc de mocadors, un despertador, un armari, quatre cadires de bova...

El nostre amic Guillem està fet un artesà i en aquests moments això significa fer perviure una essencial filosofia: la de no posar "banyes al seny" que deia el poeta. L'artesà estableix un vincle afectiu entre el que fa perquè ho fa a mà i veu directament com pot néixer un call.

Les consagrades cadires per milers de reposars s'han anat esquinçant i en Guillem amb el seu art, que li va ensenyar el padrí, torna a fer-les útils perquè segueixin servint-nos. Tot artesà promou respecte.

— Com, quan i per què vares començar a cordar cadires?

— Em va ensenyar a cordar el meu padrí, en Francesc Mol Moll "Tomàtiga", ja fa vuit anys. Em va ensenyar perquè quan feia setè vaig haver de fer un treball manual per a l'escola i no sabia què havia de fer, i ell em va demanar si volia que m'ensenyàs a cordar una cadira i vaig acceptar. Aquí va començar tot. L'any que va venir, per la mateixa assignatura ja en vaig cordar dues davant el professor.

— Quin tipus de corda empres per fer la teva feina?

— Faig servir corda de pita que es treu d'una planta del mateix nom que es fa per la Serra de Tramuntana i és una corda molt forta. També faig cordats amb bova i "palma-palmito" (garballó). Així mateix n'he cordades algunes amb "Nylon" i plàstic.

— Quina casta de cadires cordes?

— Normalment de fusta però n'he cordades de ferro encara que millor és treballar amb fusta perquè la corda no patina tant. També hi ha unes cadires que tenen el seient quadrat, els barrerons dels costats no vénen paral·lels i n'hi ha que la part de davant és més ampla que la de darrera, també la corda patina molt...cordar-ne una d'aquestes pot durar de set a vuit hores.

— En Guillem és instal·lador electricista i estudia telemàtica.

— Quin temps et du cordar una cadira?

— Una cadira normal devers cinc hores, no està pagat per la feina que du. Una cadira sense respall se'n pot dur un rodet de fil. També cord balancins i aquí ja t'hi pots pegar unes catorze hores.

— Només cordes cadires a Campos?

— No, de fet m'he estès per tota Mallorca ja que vaig exposar dos anys a Balears (1991-1992) i això em va donar a conèixer. També gràcies a un amic meu, en Rafel, que feia feina amb un restaurador a Manacor, em va donar feina per allà. També he tengut contactes per Ciutat. Cada mes n'arrib a cordar unes cinc perquè degut als estudis no m'hi puc dedicar plenament.

— D'on treus els dibuixos?

— Me'n queden un parell del meu padrí i també en tenc d'un home de Campos que s'hi dedica, en Miquel Melé, que vaig conèixer per una veïnada meua, altres dibuixos els he anat treient fent mescleres i amb imaginació. En conjunt en tenc una trentena. N'he tret un parell d'ells de randes, el dibuix es va fent mentre fas la feina i el mateix dibuix a una cadira grossa o petita pot canviar.

— Hi ha més gent que cordi cadires a Campos?

— Tenc el títol de Mestre Artesà concedit pel Consell Insular.

Ell i Ella
PERRUQUERÍA - ESTÈTICA

Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.03.53
07630 CAMPOS

Crec que per altra gent som l'únic, és a dir que faig feines que em comanen, però també sé d'una altra cosa que en corda però crec que només ho fa per ella.

— **Amb quina corda estan cordades les cadires més antigues?**

N'he vistes de molt antigues amb pita però abans que la pita diuen que ho feien amb paumes

— **Quina corda t'agrada més per fer feina?**

M'és igual, perquè amb "palma" i pita es pot fer el mateix dibuix, però el que passa és que amb "palma" sol quedar un poc més fluixa i es pot banyar, en canvi la pita tot d'una que es banya un poquet torna obscura com amb el sol. Però hi ha gent que li agrada el cordat obscur i els hi dic que el posin al sol perquè hi torna aviat.

— **Totes les cordes s'empren igual?**

No, la "palma" s'ha de cordar ben banyada, ha d'estar devers vint minuts en remull i llavors ha de degotar dos minuts i ja està a punt, en canvi la pita no es pot banyar ni una mica perquè tot d'una ja agafa taques d'humitat. És més cara la "palma" que la pita i es demana molt més la

pita.

— **Quines eines fas servir?**

Just és una agulla i unes estisores el meu instrumental. L'agulla que tenc té més de seixanta anys i és de bronzo. Com a complements puc utilitzar unes alicates i unes cinta mètrica.

— **Tens qualque títol acreditatiu, t'hi dedicaràs professionalment?**

Un dia, després d'haver anat a Balears, varen venir a veure'm els del Consell Insular i em feren un poc d'entrevista, i em varen dir que els artesans que tenguessin més de cinc anys d'experiència podien tenir el títol de mestre artesà, i el m'han concedit. Quant a la professionalitat si puc trobar feina que tenguui a veure amb el que he estudiat, instal·lador elèctric, o telemàtica que és el que estúdi ara, ho deixaré anar. Això de cordar cadires no treu com per viure-hi.

*Francesc X. Mas Ferrari.
Montserrat Alcaraz Vich.*

23

Campos o "ase magre tot són mosques"

Enguany hem vist d'aprop tant les festes de Sant Antoni (les beneïdes) como la popular "Rua" o Carnaval que, si fa no fa, té un poquet de "beneïda". La qüestió és, uns sortir, altres mirar (que sempre són més) i tothom fer festa i bulla. Sa Rua d'enguany era d'allò més vistosa, realment, molts de grups eren de fora poble però això fa més comarca i tots són bons per fer riure i per riure plegats. El que ens va sorprendre més, i creim que a tots els campaners també, va ser el rebumbori que en va fer la premsa, per dir-ho clar, un Diari que va treure de context un fet desagradable, però al cap i a la fi un detall, una anècdota -torn repetir que malsonant i llastimosa-. Tots sabreu que ens referim al fet de la calavera que duia un nin i que va ser objecte més tard, misses dites, diríem en bon mallorquí, d'investigacions i recerques gairebé diríem, tot i essent respectuosos amb tothom, inútils, irrisòries.

Si un llegia aquell diari (que no anomenaré ni per donar-li un bri de publicitat) podia pensar que a Campos tots eren grollers o maleducats o fins i tot que els nins tenien gusts macabres i més aviat, diríem, gent de molt poc gust. I això no és així, ni ho ha estat. Si un passava un vespre per certs carrers de Campos diria que Campos és un poble tènec o

"ciutat sense llei" i això tampoc és així.

No traguem les coses de punt.

Ni tant, ni tant poc.

En aquest número es dona una aclariment del que va succeir a Sa Rua i la família del nin està entristida i dolguda d'aquest terratrèmol inútil i impropedent. Tots sabem que gratant, gratant trobaríem qualque pedacet del Batle, del Rector o de la Mare Superiora, o d'un servidor, quan eren petits o quan eren joves. I ningú ho va a cercar ni ho remou, si ho sap. I això no és localisme ni ganes d'amagar ni falta de claredat. És donar importància a allò que en té i deixar anar allò que no en té.

Més valdria que poguéssim saber tots els robatoris que es fan o totes les animalades que feim de grans. Campos pot millorar, és clar que sí. Seríem betzols si no ho pensàssim. Però el que manca és posar-hi més educació a tots els nivells, més cultura i més ensenyar i mostrar els valors humans que no passen i que tenen una impronta perdurable: l'amor, l'amistat, la Fe, el respecte, la pau, la tolerància, la noblesa, el respecte per la Natura i pels animals, la cultura, la nostra cultura, etc.

El sofriment d'una família o d'un nin o d'un jove no ens farà millors si això no té un fi o una explicació ben

clara i ben neta. Pensam que aquest no és el cas, més aviat ha estat la contrària: penjar el mal o l'etiqueta al qui resulta més fàcil o al qui és més indefens i... ja està. Aquesta és una postura, sia qui sia qui l'abandera, malèvola i llastimosa. Nosaltres ni hi veim cap profit ni hi estam d'acord.

Ara sentim a dir i veim per la TV nombrosos fets que no podem imaginar, fets de nins i de joves, pensem que són els nostres fills, els nostres joves, els nostres amics, els nostres, en definitiva, que tots hi podem posar un poc de la nostra part.

Pere Ollers Vives.

Han de fer deures a casa els nostres fills? (i IV)

Joan Lladonet

Avui parlarem dels nostres fills que tenen entre 12 i 16 anys. Els que avui, o bé fan 7è i 8è d'EGB i 1r i 2n de BUP, o bé fan o faran 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO (Ensenyança Secundària Obligatòria) i segons indica el títol de l'article, parlarem de si han de fer deures o no a casa. Aquesta continua essent una tasca molt difícil per a mi, per la senzilla raó que cada alumne hauria de fer-ho d'una manera diferent, tot tenint en compte molts de factors que intervenen en aquesta decisió.

En primer lloc és necessari que els professors a l'escola o a l'institut debatin quanta i quin tipus de feina

posaran als alumnes perquè la facin a casa seva. Que quan un pare arribi a l'escola per parlar d'aquest tema amb el tutor, aquest demostrï que existeix una programació, després d'una discussió i una reflexió prèvies. Que els deures del seu fill, per tant compleixen uns objectius prèviament planificats.

Els alumnes, per tant, en aquestes edats han de tenir una agenda, la primera pàgina de la qual ha de ser ocupada per l'horari de la classe i després per les tasques que ha de realitzar cada alumne de les diferents assignatures. Tots sabem que els ritmes dels alumnes són diferents quant a rapidesa o lentitud i que per tant, els deures que s'emporten a casa també són diferents.

El que ha de fer cada alumne és trobar uns moments que poden oscil·lar entre una i tres hores diàries (per exemple: dos dies a la setmana, una hora; dos dies a la setmana dues hores i un dia a la setmana, tres hores, a vegades també haurà de fer feina els caps de setmana) per revisar la seva agenda i realitzar les tasques pendents.

El que ha de voler saber el pare és que la tasca que ha de realitzar el seu fill o filla és necessari per complir els objectius del curs o cicle dins el

Projecte Curricular d'Àrea i de l'Escola.

Dels deures d'edats més elevades ja no em parlarem perquè entren dins el període d'Ensenyança no obligatòria i qui escull aquest camí ha de saber que és per un objectiu determinat i que haurà de fer més feina que la que hem indicat anteriorment. En el pròxim article parlarem de com compaginar els deures amb altres aprenentatges fora de l'escola.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - CAMPOS

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenició de càries, Pròtesis i
Prevenició de malalties de les Genives.

IMECO · ASISA · PREVIASA · SANITAS · NOVOMEDIC

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

Taller Mecànic

CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

La intolerància i les dones

"La tolerància és la mare de la Pau" *Fialngieri, Gaetano (1752-1788) filòsof italià*

"Els habitants de la terra es divideixen en dos, els que tenen religió però no cervell i els que tenen cervell però no religió"

Al-Ma'arri, Abü-l-'Alä

Esperava que l'article escrit fa dos anys no s'hauria de tornar a repetir. No ho hagués volgut per res del món però, una vegada més, la realitat ha superat la ficció. A l'Abril del 93 (nº 49 de RESSÒ) escrivia sobre les violacions sistemàtiques de dones en la guerra de l'antiga Iugoslàvia; aquest cop ho faré de l'integrisme islàmic en particular i de la intolerància en general.

Supòs que no caldrà, o no hauria de caldre, posar-vos en antecedents del que està succeint amb les dones a Algèria i també en altres països islàmics. Per dir-ho breument i de manera lleugera, perquè el problema té arrels més profundes, s'està duent a terme un atac indiscriminat per part d'integristes islàmics (Grup Islàmic Armat) -els croats musulmans- contra persones estrangeres i, en general, contra qualsevol que no compleixi, segueixi i respecti els seus preceptes religiosos. Primer foren els estrangers i darrerament són les dones que treballen pels serveis de seguretat o són les dones d'agents. Segons el GIA no és legítim que una musulmana resti junt al seu espòs si aquest renega de la seva fe ajudant al tirànic poder establert. O sigui, si no pensen com nosaltres són els enemics. Així mateix, un detall: cal tenir en compte que els pobles islàmics, i d'altres, són masculistes. La pregunta és obvia: quina serà la bonica que deixarà el seu marit sense por de les conseqüències?

Les primeres víctimes han estat, efectivament, dones relacionades -

esposes o al·lotes- amb agents de seguretat. Dissabte dia 11 de març dues germanes, Karima i Amel, de 18 i 19 anys eren assassinades a casa seva, davant el seu pare i la seva germana de 13 anys, perquè Amel era al·lota d'un policia. Diumenge dia 12, Iamina, era assassinada a trets en el ventre pels mateixos motius; tenia 26 anys i estava embarassada de 9 mesos.

Hi ha hagut víctimes, però, que res tenien a veure amb policies. És el cas de Fàtima, de 15 anys, que el dilluns dia 13 de març, en la seva escola, va ser arrossegada fora de la seva classe, decapitada i el seu cos llançat al pati del col·legi.

També s'ha donat un cas, aquest cop a Itàlia, que demostra la creixent xenofòbia de la comunitat europea. Ha estat el cas de dos germans, una nina i un nin de 12 i 3 anys respectivament, originaris de Macedònia, que demanaven almoïna en un semàfor de la ciutat de Pisa. Un automobilista es va aturar i va regalar a la nina una "bambola" (una nina de roba) que, pocs segons després -mentre la nina tenia als ulls una mirada de gratitud-, va esclatar en les seves mans produint-li l'amputació del braç esquerre i diverses fractures i al seu germà greus lesions a l'ull esquerre. El seu

pecat era ser de raça gitana.

Les dones i nines han estat, una vegada més, les víctimes d'uns animals que ens haurien d'avergonyar de pertànyer a la raça humana.

Pens que tot això no és més que un greu problema d'intolerància; una intolerància que ens duu a pensar que el que no té les mateixes idees, religió, raça, poder econòmic, atributs físics, etc. que nosaltres és un enemic al que hem d'exterminar o, en el millor dels casos, separar de la nostra comunitat. És molt alarmant l'increment d'atacs xenòfobs arreu del món i, com no, també a Espanya -qui no recorda l'assassinat de Lucrecia Pérez-. Valdria la pena pensar una mica amb aquesta gent i reflexionar si és aquesta la societat que volem; una societat on no hi hagi lloc per segons quins tipus de races, per segons quins tipus de creences, per segons quins tipus de persones. Som realment tots racistes? Què es pot fer per evitar assassinats com aquests? Què feim nosaltres per evitar-los? El que no cal fer, òbviament, és quedar de mans plegades i no fer res. Això seria donar la raó als qui no la tenen.

Josep Antoni Sala i Toral.

25

Cristalleria CAMPOS C.B.

Jaume Vadell Adrover

Joan Oliver Bordoy

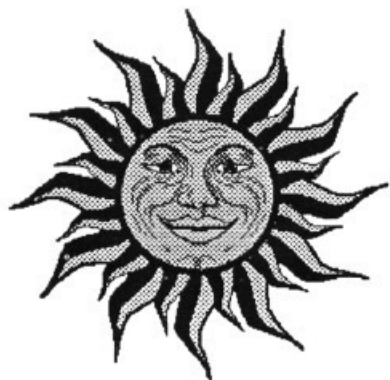
Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • 07630 CAMPOS

La malaltia

Un fantasma tan antic com la civilització

IV i darrera part: L'Homotoxicologia de Reckebeeg.

"La malaltia no existeix com entitat nosològica sinó que són els organismes que tenen diferents reaccions"

Arturo O' Byrne

Així com el Dr. Pischinger ens definia l'anatomia i la fisiologia del sistema extracel·lular, el Dr. Reckebeeg ens defineix el procés i l'evolució de les diferents formes de reacció de l'organisme davant la presència del que ell mateix va batetjar amb el nom d'Homotoxina, que és tot allò que és tòxic per a l'home. I fonamenta aquesta concepció sobre el concepte del Dr. Von Bartalanfi que explica el que eren els sistemes fluïents, és a dir, que un organisme és un sistema tancat però depenent del seu sistema extern, talment la cèl·lula és un sistema tancat però que depèn del seu sistema extracel·lular.

Si a aquest sistema tancat que és l'organisme hi entren substàncies que li són bones no alterarà el flux, però si el que entra és una substància que li fa mal sí que l'altera. Aquesta definició genèrica d'Homotoxines la va dividir en dues categories: 1) Exògenes; aditius químics, drogues alopàtiques, estimulants tòxics, toxines porcines, etc... 2) Endògenes; metabolisme cel·lular alterat conseqüència de la presència de toxines exògenes.

Aquestes són les causes reals segons el Dr. Reckebeeg de les diferents reaccions i alteracions que tenen els diferents teixits. Per això ell va fer

una gràfica allà on va dividir per una part els diferents teixits i per l'altra les diferents fases de reacció de l'organisme podent d'aquesta manera ubicar l'evolució tòxica de qualsevol persona quan se li fa la història clínica. Perquè si miram un organisme amb el sentit panteista com ens deia Von Bartalanfi en el principi i seguint les taues de l'Homotoxicologia que veurem més endavant, podem entendre com una mateixa toxina quan no és eliminada del sistema i en principi ens ha produït una reacció de qualsevol tipus com per exemple l'exema - del que parlàvem a l'article anterior - ho tractam de manera supressiva i passat un cert temps ens pot produir per exemple un asma bronquial. Sembla que una cosa no té res a veure amb l'altra però no és res més que la toxina que ha canviat de lloc en no poder ser eliminada i ens produeix una simptomatologia totalment disímil. Per això quan a una persona que té asma, emprant el mateix exemple, se li dona un tractament biològic i aquest li produeix un exema és senyal d'una reacció favorable seguint les lleis de curació de Erik que postula la idea de la curació que va de dedins cap a fora.

No ens aturarem a mirar cada divisió dels diferents teixits però sí ens interessa anar mirant què passa i quines són les divisions de les diferents reaccions.

Les fases humorsals o d'excreció, reacció i impregnació són processos favorables a on el símptoma anomenat malaltia és el mecanisme de defensa biològic contra l'homotoxina que la intenta eliminar, excretar o inactivar:

— Excreció: Són secrecions fisiològiques com la suor, serumen, saliva, coriza, segregacions neurohormonals, segregacions intestinals, menstruació, orina, limfa, matèria fecal, etc... Per tant tot tractament que sigui derivatiu evitarà a l'organisme

una inflamació o reacció. Tant si són tractaments que fassin suar com si orina com espectora etc...

— Reacció: Aquí la inflamació és el rei, la inflamació s'aguditza ja que el sistema de defensa està actiu per això hi ha un augment de les reaccions enzimàtiques, un augment de la fagocitosi leucocitària i una dilatació hemolinfàtica. En aquesta fase ens trobam amb eritemes, forúnculs, dermatitis, escomatitis, rinitis, faringitis, laringitis, parotitis, hepatitis, osteomielitis, endocarditis, apendicitis, cistitis, nefritis, pleuritis, perilamditis, reuma, etc, etc...

El Dr. Roessle va definir la inflamació com a conseqüència de substàncies tòxiques com pareix que se segueix creient encara, però tant el Dr. Pischinger com el Dr. Reckebeeg varen demostrar que no era conseqüència sinó que explicaren el mecanisme pel qual les homotoxines podien ser eliminades de l'organisme. No només amb les reaccions abans anomenades sinó també amb les reaccions neurohormonals del lòbul anterior de la Hipòfisis que ens segrega dues hormones que poden produir-nos inflamació com és l'hormona somatotropa que incrementa la funció pròpia del teixit connectiu, que és el que s'inflama i no les cèl·lules, i l'hormona adrenocorticotropa que actua damunt la glàndula suprarenal que a la vegada ens produeix la desoxicortisona que també ens produeix inflamació, quan la funció de drenatge de la inflamació s'ha

duït a terme la suprarenal ens produeix cortisona per resintetitzar i desinflamar el teixit de manera natural.

— Deposició: Són deposicions o encapsataments de toxines que el cos no ha arribat a eliminar. Consisteix en una manera d'aïllar-les del sistema. En aquesta fase hi podem trobar ateromes, fics, quistes, pòlips nasals, pòlips intestinals, adipositats, calls...

Fins aquí hem vist les fases humerals a on els sistemes enzimàtics estan intactes i la tendència pròpia de l'organisme és de cap a l'autocuració perquè no ha perdut la capacitat de formació d'homotoxines. Aquestes són produïdes pels meravellosos mecanismes de l'organisme que està capacitat per juntar dues substàncies tòxiques i convertir-les en una substància no tòxica per poder-la eliminar. Per exemple l'àcid carbònic i l'amoníac formaran la urea. El cos no podria eliminar amoníac però sí la urea que el conté.

Aquestes fases humerals s'atenen a les lleis de la química fisiològica: eliminació fisiològica, exudant inflamatori, pus, etc... I si analitzam la funció de les diferents aplicacions de tractaments biològics podem veure que van dirigits a iniciar, accelerar o fomentar la formació d'homotoxines, per això quan més pus o moc, etc, i més carregat sigui el que treu la persona millorarà perquè això vol dir que més porqueria treu fora de si, i per aquesta raó les teràpies biològi-

ques o naturals són curatives.

Fases cel·lulars:

Quan deixam el que Reckebege va anomenar el tall biològic i ens n'anam a les fases cel·lulars ens trobam que el cos perd la capacitat de produir homotoxines i les toxines es comencen a aferrar en els teixits havent-hi formes immunocomplexes causa de posteriors destruccions de teixits orgànics per part del sistema de complement. O sigui que aquí la malaltia ja no és la reacció de l'organisme sinó que és el mal que les homotoxines produeixen que el cos intenta compensar funcionalment. Però quan de mal ja no podem parlar de curació ja que les estructures orgàniques no són reconstruïbles i encara que s'aturàs l'evolució degenerativa i es curàs en el sentit que la malaltia no evolucionàs més sempre quedaria una cicatriu que limitaria funcionalment la part afectada.

Aquí ens comencem a trobar afectes neumals: amb alteracions de reflexos, afectes humoral: amb alteracions principalment a la bioquímica de la sang, afectes pamenquímatics: alteracions a l'estructura orgànica.

— Impregnació: Les homotoxines comencen a ferrar-se a la membrana cel·lular produint alteracions a la respiració cel·lular, els sistemes enzimàtics i tota la bioquímica catalítica del cos es desbarata.

Però aquesta primera fase, d'impregnació a la membrana cel·lular, és

inicialment reversible amb terapèutica biològica, però si és tractada amb anti-inflamatoris, esteroides, citostàtics, etc... es persisteix en la impregnació i comença el procés cel·lular irreversible.

— Fase de degeneració: En aquesta fase la cèl·lula ja està alterada, hi ha dicràsies, i principalment alteracions intra-cel·lulars.

— Fase de càncer: En aquesta fase encara l'organisme és tan savi i meravellós que intenta aplicar el principi de condensació concentrant les toxines en forma d'un tumor, però hem de contar que aquí comptam amb la presència de substàncies carlinotòxiques que empenyen l'organisme a greus mutacions.

Per això si les fases humerals tenien tendència a la curació, les fases cel·lulars tendeixen a l'empitjorament. Però aquí encara es pot donar el cas que hi hagi una regressió i es curi, principalment amb les noves aplicacions de teràpies enzimàtiques combinades amb homeopatia i principalment la nutrició pren una importància bàsica en el tractament de neoplàsies i problemes degeneratius.

L'única malaltia que pateix l'home sempre ha estat la ignorància i més encara el prejudici, ja que aquest és pitjor que l'altra que és verge, i el prejudici sempre parteix d'una ignorància educada.

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)**

BUGADERIA

TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • TEL. 65.25.27

**PRODUCTES
ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Pressuposts '95: un fet per pensar-hi

NACIONALISTES DE MALLORCA

En la Sessió del Ple de dia 3 de març s'aproven provisionalment els Pressuposts pel 95.

Com a punt més destacat d'una àmplia ordre del dia, es va incloure l'aprovació provisional del Pressupost per enguany, i així es va decidir amb els vots favorables del PP-UC, amb l'abstenció del PSOE i amb el vot en contra del nostre grup municipal.

La discussió del Pressupost sempre ens ha merescut una especial atenció, en ell es relacionen les actuacions que pensen dur-se a terme i es fiten les línies mestres de la política municipal.

El pressupost per enguany no ens sembla més que la culminació de tota una equivocada política de direcció i de gestió econòmica, és el punt i apart d'un període de quatre anys, del qual se n'haurà de seguir parlant per llarg.

El Pressupost d'enguany s'obre amb un total de 540.556.000 pts en el capítol d'ingressos i, òbviament, la mateixa quantitat en l'apartat de despeses. Això segurament no quedarà prou clar ja que, en les informacions aparegudes en premsa, es destacava

el fet de l'Ingrés abans esmentat i llavors s'afegia que en l'apartat de despeses només se'n gastarien 434.461.754 de pts, a primera vista pot semblar que, o bé tenim un Ajuntament que vol fer calaix, o que ens castiga a pagar molt més del que seria necessari. Ni una cosa ni l'altra, en la comptabilitat municipal "set n'entren i set n'han de sortir", el que passa és que la diferència entre Ingressos i Despeses (d'això se'n diu SUPERÀVIT INICIAL) s'ha de destinar (per LLEI) a cobrir el DÈFICIT LÍQUID DEL PRESSUPOST de l'any 1993, és a dir, no començam de zero, si no que ho feim de menys cent-sis milions noranta-quatre mil dues-centes quaranta-sis pessetes, o dit d'una altra manera, de cada 100 pts que enguany s'ingressin 20 ja no es poden comptar.

Aquest fet es podria justificar davant la realització de grans obres durant aquests anys passats, però la veritat és que encara estan per fer, i amb l'aggravant que aquest Ajuntament ha disposat d'uns 2.000.000.000 de pts (més o manco 500 per any) i no tots es destinen a operacions corrents i que bona part de les inversions fetes han estat subvencionades (al manco en part).

Fent números al respecte, fa uns mesos, arribàrem a la conclusió de la necessitat de fer una Auditoria Comptable, així ho manifestàrem en un Ple i s'aprovà (d'entrada), llavors (i sense por de res) es va dir que si interessava ja la faria el pròxim Ajuntament. Ara més que mai pen-

sam que hagués estat prou interessant.

Tornant al pressupost és aclaridor que més del que es recapta per Imposts es destina a cobrir dèficit, interessos i a amortitzar els préstecs, si això ho traduïm vol dir que l'Ajuntament de Campos sobreviu gràcies als ingressos per taxes i a les subvencions que rep des de fora.

Després d'això són simples anècdotes que a l'actual pressupost la partida de Joventut i Esports tengui zero pessetes, o que s'hagi de recaptar més per Contribucions Especials per la 1ra fase de les aigües del que correspon a l'Ajuntament aportar al Pla d'Obres i Serveis del 95 del CIM (Pla en el qual s'ha inclòs la Canalització d'aigües netes i brutes de Campos), o que les partides que es destinen a la recollida de fems i a pagar l'enllumenat públic siguin insuficient des d'un principi, o que les partides que es declaren ampliables siguin les corresponents a Personal Laboral Eventual, a Material d'oficina i Operacions de Crèdit.

A part del que correspon a l'Ajuntament 13.960.000 pts és el pressupost del Patronat de la Guarderia Municipal i 24.250.000 pts el del Patronat de la Residència.

Com molt bé diu un amic nostre: és molt còmode ara fer el bolic.

Com a campaners som caparruts i encara que només sigui per demostrar que no tots són iguals seguirem endavant i per això seguim comptant amb vosaltres.

Sa Joieria

Argenteria i Rellotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

ASSESSORIA EMPRESARIAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2n. • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

Entranyable recordança de la Mestre Casesnoves

Dia 8 de març, Aniversari de la seva mort

Amb paraules del Vice-Postulador de la Causa per a la Beatificació i Canonització de la Mestre Cases noves (Sor Maria Rafela del Sagrat Cor de Jesús), és a dir, un dels "advocats" per a la defensa i duita a terme del procés, "recordam la mort perquè per a nosaltres no és l'acabament inexorable de la nostra vida, sinó perquè és el començament d'una nova vida, definitiva i gloriosa. La mort és com un nou naixement a la vida definitiva". Expressa ben bé el bessó d'aquesta celebració de l'aniversari de la mort de la Mare Fundadora de les Monges dels Sagrats Cors que enguany s'ha celebrat amb especial solemnitat dia 11 proppassat, dissabte, a la missa de les 5 del capvespre, amb una nombrosa participació del poble i, en particular, de nins i nines que, després amb forma de comiat, dugueren els seus rams de flors al Monument de la Mestre situat just davant el Convent dels Mínims, Monument donat per tot el poble i esculpit per Remígia Caubet.

Va predicar de forma planera i sentida el Vicari, Mn. Guillem Bennàsser i va acompanyar la Coral Infantil Sant Julià sota la direcció de Magdalena Rigo, executant mag-

níficament algunes peces litúrgiques ben apropiades al dia i al temps.

Per acabar es visità per molta gent el Sepulcre de Sor Mª Rafela.

Mn. Sebastià Salom
pren part activa al Sínode Diocesà
que s'obrirà per Octubre

El Sínode comença a fer el seu camí, llarg camí, preparat i iniciador dels debats pròpiament sinodals que seran més envant. S'han constituït de moment tres comissions organitzatives: comunicació, sota presidència del campaner Mn. Sebastià Salom (es Capellà de Cas Ferrer Coix); metodologia, que presideix el seglar Dr. Jaume Oliver i la de reglament, que dirigeix el Vicari General, Mn. Bestard. A més, s'han constituït també tres ponències de discussió que són: evangelitzar, amb Mn. Gual com a Relator; celebrar, que elaborarà Mn. Llabrés, i compartir sota encàrrec de Mn. Bennàssar.

S'esquella.

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Te. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A

Tel. 65.03.76

07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.73.26.79

GABINET **Iladó** S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

Corredoria
d'assegurances

Carrer Creu, 12 • Tels. 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

Conversa amb Julià Ballester Sunyer, ex-president de l'Associació de Canari - Cultura de Campos

Julià Ballester Sunyer (Racó) és un dels més veterans criadors de canaris del nostre poble i de tota Mallorca. El motiu de la nostra conversa és el fet que, després de molts d'anys, ha abandonat la presidència de l'associació campanera de canaricultura. També pareix possible que s'organitzi a Campos un concurs-exposició provincial, després de molts d'anys sense concurs-exposició de cap tipus.

— Quan sorgí la idea de fer-vos criador de canaris?

— Des de l'any 35, quan tenia 9 o 10 anys. Llavors no es criaven canaris de concurs i només hi havia tres races: groga, verda i bruna. Eren tot races mesclades.

— Amb quantes parelles de canaris compteu i per quines sentiu més apreciat?

— Ara tenc 27 colles en cria. La meua afecció sempre s'ha decantat cap als bronzins. A l'any 76 vaig començar a donar colorant als meus canaris.

— Què creis que s'ha de menester per ser un bon criador?

— Només una cosa, molta netedat. En entrar dins el criador has de poder beure l'aigua que han de beure els canaris.

— De qui sorgí la idea de crear una associació a Campos?

— Els principals precursors foren Antoni Lladó (Clasta), Francesc Mas (Barrala), Sió Lladó (l'amo En Sió de sa botiga), Francesc Vicens, Miquel Ballester i jo mateix. L'associació es va crear a l'any 77 però fins al 78 no es crearen els estatuts. Jo en vaig ser president des de l'any 78 fins al gener del 95. És la més antiga de les Balears i està afiliada a FOCDE (Federación Ornitológica Cultural Deportiva Española).

— L'associació va estar a punt de desaparèixer, no és veritat?

— Sí. Durant l'any 89 fins al 91 la cosa no va anar massa bé. Un exem-

— Julià Ballester, un expert en el món dels canaris.

ple d'això és que Francesc Vicens va haver d'anar a la societat d'Inca per no perdre la possibilitat de tenir anelles.

— Quins han estat els moments més bons de la societat?

— Els més bons varen ser de l'any 80 al 83, després varem quedar estancats durant un grapat d'anys.

— Quants de concursos es varen organitzar a Campos?

— Arribàrem a organitzar fins a 8 concursos, un cada any i sempre el dia de la fira d'Octubre.

— Per què no es fan concursos a Campos?

— Per fer un bon concurs s'han de menester, més o manco, unes 1200 gàbies, que nosaltres no tenim. Antigament s'empraven gàbies de la Federació Balear però ja han tornat molt velles. Ara cada associació ha comprat les seves gàbies noves per a concursos. A nosaltres ens manca una subvenció per comprar les nostres pròpies gàbies i poder fer concursos.

Cal tenir en compte que abans hi dúiem 300 canaris a exposar perhò, ara, hi ha 1200 canaris entre postura i color.

— A on es va organitzar el primer concurs a Campos?

— El primer es va organitzar a Can Cosmet, al carrer Major, i quan acabà el concurs se li va regalar un canari a D. Bartomeu. Sempre es feia el dia de la fira d'Octubre.

— És factible que enguany es torni organitzar concurs-exposició a Campos?

— Sí, és factible; sempre i quan es tingui una ajuda per part de les autoritats. Cal tenir en compte que 7 o 8 persones ja es pot organitzar un concurs a nivell provincial i amb els que som ja sobra gent. El que manca és l'empenta que ens puguin donar les autoritats.

— Quants de socis hi ha actualment a Campos?

— Som 34 socis. Cada dijous ens reunim al local social situat al Bar

✓ Esports

Campos. Tots els que tinguin afició als canaris, encara que no siguin socis, poden venir a participar de la tertúlia.

— L'any passat Francesc Serra, amb híbrids, va aconseguir un premi al campionat de Balears. Pensau que enguany es pot millorar aquest resultat?

— Sense cap tipus de dubte. Amb l'afició que hi ha enguany es poden aconseguir bons premis provincials amb diversos tipus de canaris.

— Què cal dir als joves que comencen amb il·lusió, als joves que comencen dins el món de l'ornitologia?

— Que tinguin voluntat que l'experiència l'agafaran amb els anys. Un bon criador no es fa amb un any ni amb dos, s'ha de menester més temps. Per anar bé han de tenir bones relacions amb l'associació i demanar consells als més veterans.

— Què se sent en haver de deixar la presidència, després de tants d'anys, en mans de Bartomeu Vicens?

— Estic content perquè sé que l'he deixada en bones mans. En Tomeu no escatima esforços per la societat. Ha aconseguit dur menjar, articles de niu, pasta de cria a molt bon preu per als socis. És una persona amable, amiga dels amics i amb molt bones relacions dins el món de l'ornitologia.

— Sion Lladó, Julià Ballester, Francesc Vicens i Antoni Lladó, alguns dels precursors de la Canari - Cultura a Campos.

— En cas de no haver criat canaris quina altra afició vos hagués agradat tenir?

— La meua altra gran afició és la bicicleta, encara que també m'agrada tota casta d'animals.

— Després de tants d'anys segur que tendreu qualche anècdota a contar?

— Després de tants d'anys he vist de tot. Tal vegada el que més record és que, quan jo vaig començar a anar als concursos, els altres criadors agafaven unes enfadades terribles quan llegien els resultats del jutges. Deien que els seus canaris mereixien millor

puntuació i, això, em sorprenia molt. Crec que no tenien cap raó d'enfadarse.

Acaba aquí la conversa amb Julià Ballester, encara que segur s'hagués pogut allargar per espai de moltes més hores. El seu treball al front de l'associació campanera ha estat molt important i és una cosa que volem reconèixer-li. Esperem que la nova embranzida amb Bartomeu Vicens dugui a l'ornitologia campanera al lloc que es mereix.

Josep Antoni Sala i Toral.

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Maria Mas Guaita

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPERES I DECORACIÓ

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

FUSTERIA

"Can Fuster"

FUSTERIA EN GENERAL
MOBLES DE CUINA I BANY

Carrer de l'Era d'En Tem, 3 • Tel. 65.28.26
07630 CAMPOS

Club Esportiu de Pesca Campos

Els pescadors de grumeig del Club de Pesca Campos ja han començat la carrera cap als millors llocs de la Regularitat-95. I varen donar prova de la seva mestria en aquesta modalitat el dia 26 de Febrer, dia de la primera prova puntuable. Com vos deia, aquest dia es varen veure vertaderes bones pescades o pescadasses, sinó ja em direu quin nom té la pescada que va fer en Magí Fullana de 12.675 grms.; i no només ell sinó que tots varen fer bo. Darrera ell es classificaren en Gori Rigo amb 9.730 grms. i en Baltasar Font amb 9.990 grs. Aquest ordre sembla invertit però es deu a què el nombre de peces influeix en la classificació.

Després d'aquesta prova tenim la del 12 de març, prova molt esperada per tots -dic jo que per allò de què després de la prova hi ha torrada-. És l'anomenada prova de Companyonia, malgrat que a la sortida ja es separin els pescadors -per una banda els de roquer i per l'altra els de grumeig- i no es tornin veure fins al migdia pel

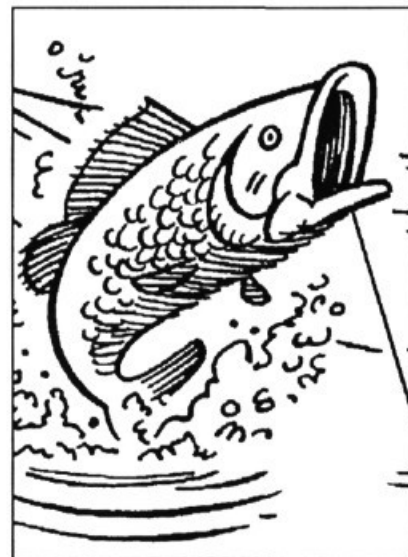
dinar i l'entrega de trofeus. El dia no va acompanyar als nostres pescadors, va fer fred, molt de vent i una mica d'aigua, la qual cosa va suposar que la pesada no fos molt espectacular. Dins la modalitat de roquer els premis foren per Guillem Sunyer, per la peça major, Tomàs Ayarte, per ser el primer classificat, i el premi especial, fet per sorteig, al 9è. classificat n'Adrià Aragunde. Pel que fa al grumeig, el premi a la peça major fou per Damià Vadell, el primer classificat fou en Toni Salas i el premi especial, al quart classificat, fou per Miquel Clar.

Mentre el lloç i els botifarrons es pegaven colzades damunt les graelles, la directiva va fer participar a tots d'una prova. Es tractava d'endevinar el pes d'una bossa penjada al fil d'una canya, aguantant la canya com si es tractés de treure un peix de l'aigua. El pes exacta no l'endevinà ningú, el que més s'acostà i s'endugué el premi fou Miquel Salom.

Sempre que una prova acabi amb

els participants asseguts a taula voldrà dir que la prova ha anat bé, i si no hi ha taula, al manco que la companyonia no manqui. Així ho desig a tots els pescadors i simpatitzants de la pesca.

Jaume Clar.

Venc rústica amb projecte
i llicència per a construcció
de xalet, a la carretera
de Campos
a la Colònia de Sant Jordi.
INFORMACIÓ:
Tel. 65.56.33 (Vespres)

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 65.00.95

07630 CAMPOS

es punt

Les millors marques en:
confecció, gèneres de punt,
corseteria i bany

Creu, 2 • Tel. 65.03.46

CAMPOS

Joan Segura, 5

MANACOR

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Permisos de Conduir i Armes

HORARI

Dijous: de 17 a 19,30 h.

Nunyo Sanç, 20 • Tel. 65.26.46

07630 CAMPOS

Conversa amb Joan Miquel Puigserver Vidal, Campió del Torneig de billar de S'Escrui

Joan Miquel és un jove del nostre poble que, malgrat la seva deficiència ha superat als altres competidors, guanyant el primer premi en un torneig de billar disputat en el centre juvenil S'Escrui. Joan Miquel va néixer a Campos dia 10 de Setembre del 1981, té, com ell bé assenyalava, "13 anys i mig", i aprofitant l'avinentsa intentàrem conèixer una mica més de la seva vida i aficions.

— Com te vares aficionar al billar?

— Sempre m'ha agradat molt jugar al billar, la meua germana Sebastiana me'n va ensenyar, i practicava a ca nostra amb un billar petit. A S'Escrui en tenen un de més gros i vaig anar per allà a practicar. Al cap d'una setmana d'anar per allà varen organitzar un torneig i vaig decidir presentar-me.

— Què es necessita per ser un bon jugador de billar?

— Sobretot molta concentració, un poc d'habilitat i pràctica.

— Quins són els entreteniments que més t'agraden?

— Els que més m'agraden són els jocs on es necessita la concentració com les dames, els escacs, el trivial, els concursos Cifras y Letras i Lingo, dominó, etc. També m'agraden els videojocs, però sobretot els jocs on s'hagi de pensar.

Joan Miquel es passa la setmana a Palma, a la residència d'ASPACE, i els caps de setmana els passa al poble amb la seva família. Ens conta com és un dia qualsevol a Ciutat.

Ens aixecam damunt les 8 del matí i berenam, llavors ens rentam i ens netejam les dents i miram una estona la televisió. Després tenim dues hores i mitja d'escola abans d'anar a dinar, cosa que feim a les 12:30. L'horabaixa tenim dues hores més d'escola, llavors berenam i miram una estona més la televisió; sopam i a les 9:30 toca anar a dormir encara que jo sempre me n'hi vaig una mica més tard, devers les 10.

— Què feis a l'escola?

— A l'escola som 80 al·lots, encara que a la meua classe només som 8, i feim fisioteràpia, a la piscina, i logopèdia.

Aquí agafa la paraula la seva mare que, així com la seva germana i el seu pare, han seguit amb atenció el relat de Joan Miquel.

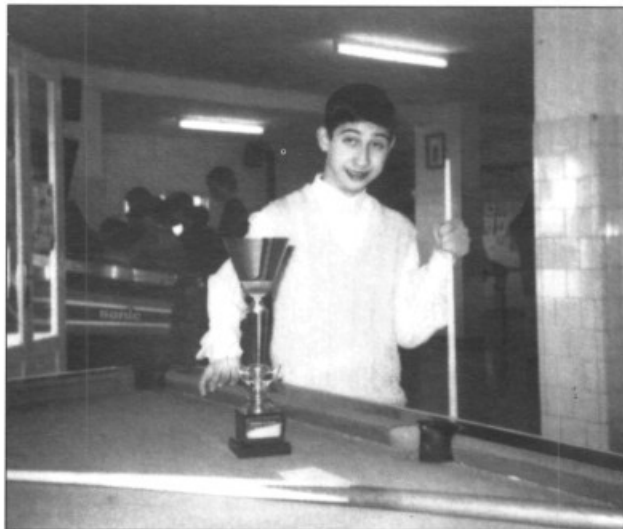
— A l'escola també els fan escriure amb un ordinador perquè n'hi ha alguns que tenen problemes per escriure; també els fan jugar a petanca, amb pilotes de diferents colors, perquè aprenguin a coordinar el moviment del braç amb la vista i també els fan jugar a handbol amb cadires de rodes. Així mateix estudien geografia, els fan resoldre sopes de lletres, etc.; l'ensenyament és en castellà i en català.

Joan Miquel, que fins ara havia escoltat amb atenció tot el que dèiem torna agafar la paraula per corroborar que, efectivament, se sap els rius espanyols de memòria i dir quines són les seves preferències culinàries.

El menjar que ens donen és molt bo i, a més m'agrada tot. Però el que més m'agrada és el menjar xinès "rollos de primavera", arròs "tres delícies", ànec amb pinya, gelat de xocolata.

— Quines altres activitats feis al col·legi?

— Al final de l'any escolar representam una obra o rondalla. Un any vàrem guanyar un concurs on participaven altres escoles i anàrem a representar l'obra al Teatre Principal. També anam de campament al Port d'Alcúdia a començaments d'estiu. També he anat de viatge a Sant

Sebastià i a Lourdes, encara que el que m'agradaria seria poder anar de viatge a Eurodisney.

Joan Miquel, encara que al principi li costava una mica xerrar poc a poc comença a vèncer la timidesa i segueix manifestant les seves preferències.

— M'agraden molt les pel·lícules de dibuixos animats, en Walt Disney fa les pel·lícules pels nins, com "El Rei Lleó", "Aladin", "La Bella i La Bèstia". També m'agraden les pel·lícules que siguin de rialles, com les de Bud Spencer, els programes esportius, els programes i els llibres d'acudits.

M'agrada la música de Tomeu Penya, Ossifar -encara que diuen moltes animalades-, la banda sonora del "Príncep de Bel-Air", la música clàssica, les sevillanes, les rumbes i el flamenc. M'agrada molt escoltar la ràdio i un dia vaig anar als estudis de la ràdio municipal de Campos.

— Quin ha estat el teu darrer somni?

— Vaig somiar que presentava un concurs de la televisió.

— Et tornaràs a presentar a un altre torneig de billar?

— Ja n'ha començat un altre però aquesta vegada ja he quedat eliminat, no es pot guanyar sempre.

En Joan Miquel és una persona que no li agrada deixar res a mitges, tot ha de quedar enllestit abans de començar una altra cosa. No li agraden gaire els animals, la seva debilitat són els nins. Tampoc es vol acomiadar de nosaltres sense contar un acudit, dels que és tan aficionat.

Això és un cavall que entra en un bar i demana un whisky; el cambrer li serveix, el se beu i demana el compte. "Són 400 pts." li diu el cambrer. Deixa els doblers damunt la barra i quant surt el cambrer li diu: "Què li puc dir una cosa". "Digui'm" diu el cavall. "Idò, és la primera vegada que veig un cavall dins el meu bar", diu el cambrer. "I serà la darrera, amb aquests preus", contesta el cavall.

Aquesta és la conversa mantinguda amb Joan Miquel, un al·lot que intenta ocupar el lloc que li correspon dins la societat. Una societat que, per altra banda, té una tendència separatista contra la que Joan Miquel està lluitant amb èxit. Hauríem de procurar tots que aquesta lluita no l'hagués de dur a terme ningú, ni Joan Miquel Miquel, ni cap dels seus companys d'ASPACE.

Josep Antoni Sala i Toral.

Escacs Futur incert

Tots els qui ens dedicam a aquest joc ens feim la mateixa pregunta: i l'any que ve, què? dos equips a Primera? Això és així perquè ara, just passat l'equador de la competició de Lliga, ens trobam amb un equip de Segona (el Campos B) "llançat" cap a una categoria superior i amb un equip de Preferent (el Campos A) que, un any més, tindrà molts de problemes per evitar el descens.

Els resultats a 18 de març són els següents:

PREFERENT

Campos 1 1/2 - Inca 4 1/2
Equitativa 3 - Campos 3
Campos 2 1/2 - Son Espanyol 3 1/2
Maria 2 - Campos 4
Campos 1 - Tròpico 5
Polerio, 4 - Campos 2
Campos 2 1/2 - Alcúdia 3 1/2
(les partides es juguen a la sala d'Exposicions de Sa Nostra)

SEGONA

Campos 3 - Gènova 1
Cala Millor 1 - Campos 3
Campos 3 - Andratx 1
Son Esp. C 1/2 - Campos 3 1/2
Campos 2 - Aurora Picornell 2
Lloseta 1 - Campos 3
Campos 3 - Alcúdia 1

El Campos A va deixar passar mig punt en el seu enfrontament amb l'Equitativa, un dels rivals teòricament més fluïxos, i a la darrera jornada ha perdut només per la mínima. Però encara queden partits i la categoria es pot mantenir. Pel que fa al Campos B, els resultats ho diuen tot. Si la temporada passada es va tractar d'un passeig per Tercera, enguany la mateixa història, però a Segona: 6 1/2 punts de 7 possibles, i líders en solitari a la classificació. Així les coses, sembla que l'ascens està assegurat, però cal no confiar-se, perquè encara s'han de jugar els encontres amb el Binissalem i amb el Son Espanyol D, els rivals més directes. D'altra banda, cal remarcar que l'empat amb l'Aurora Picornell (també un dels rivals més forts) es va aconseguir amb els "reserves", la qual cosa té el seu mèrit. I per acabar, menció especial mereixen en Miquel Mulet i en Joan Pomar, tots dos imbatuts. El primer, per acumular 5 1/2 punts jugant algunes partides a Preferent: el segon, per haver-ho guanyat tot (6 de 6) i perquè, si consideram la temporada passada, ens dona una trajectòria "fulminant": 14 victòries, dues taules i cap derrota (nou rècord campaner?).

En el pròxim número us seguirem informant del transcurs del campionat.

Damià A. Verger

34

Carrer de s'Aigo, 12

Tel. 65.27.52

07630 CAMPOS

RESSÒ

Revista mensual

ANY 8

Març 1995 • N.º 68

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Esports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitjar

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

Maria Bauçà • 65.01.47

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

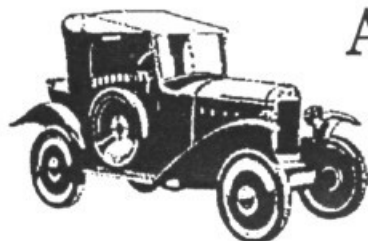
Maquetatge i impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

D'esquerra a dreta i de damunt a baix:

Pau Roig (Delegat), Toni Mas, Francesc Mas, Toni Vidal, Joan Guillén, Baltasar Rigo, Miquel Lladó, Miquel Rigo (Entrenador), Francesc Coll, Bernat Rosselló, Josep Àngel, Antoni Bordoy, Guillem Monserrat, Pere Fullana.

AUTO - ESCOLA **COVAS**

Antoni Covas i Burguera

Carrer Síquia, 72 - Tel. 65.00.81
07630 CAMPOS (Mallorca)

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 - 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

A Campos a 100 m. Ronda Felanitx
- Santanyí, llogam local de 350 m², repar-
tits en 200 m² baixos i 150 m² pis, amb
servei de llum i aigua.

Informació:
Tel. 65.00.31
a partir de les 19 h.

S'ELIXaM

DISCOTECA
DISCOBAR
RAPPIT